

Η ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Εικόνα εξωφύλλου: Ο Ιάπωνας στρατιώτης, όπου συνέχισε τόν πόλεμο του Β' παγκοσμίου πολέμου στην ζούγκλα των Φιλιππίνων έως τό 1974. Έπιβίωσε ή έν Θεῶ συνείδηση.

ΧΙΡΟ (=ήρωας) ΟΝΟΝΤΑ : ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ !

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὸ παρὸν συγγραφικὸ πόνημα εἶναι μία παλαιότερη ἔντυπη ἔρευνα (2015), καὶ πλαισιωμένη σήμερα μὲ κάποια λίγα νεώτερα κείμενα (Φεβρουάριος 2024). Εἶναι μιὰ πρώτη διαδικτυακὴ ἀπόπειρα ἔμπρακτης βοήθειας (το κατὰ δύναμιν) πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνες καὶ Ἑλληνίδες ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἀδελφοὺς μας ἐν Χριστῷ ἀγωνιζόμενοι, οἱ ὅποιοι λαχταροῦν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ μὴν εὐρίσκονται πλέον σκλάβοι στὸ ἀντίχριστο σύστημα τῆς παγκοσμιοποίησης τῶν πόλεων-φυλακῶν . Μιὰ ὀρθόδοξη ἀπόπειρα, κυρίως καὶ ἐκ ἀφορμῆς τῆς δημοσιότητας ποὺ ἔλαβε ἓνα σχετικὸ θέμα τῆς ἐπικαιρότητας {Φεβρουάριος 2024- τὸ περιστατικὸ μὲ τὸν ἀποκαλούμενο «παλαιοχριστιανό», μὲ πολλὰ ἐρωτήματα -για τὸ κοινό- ὀρθόδοξους χριστιανούς- κυρίως γιὰ τὴν ἀπουσία ἔστω καὶ μίας ὑποστήριξης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ κάποιον πνευματικὸν του (ιερέα). Ἐδῶ ὁ ἀναγνώστης ὀρθόδοξος χριστιανὸς εἶναι φανερό ὅτι πρέπει νὰ εὐρίσκεται σὲ περίσκεψη καὶ προσοχή, μήπως θελήσουν ἢ θέλησαν κάποια ξένα κέντρα, κυρίως προτεσταντικὰ νὰ βάλουν τὴν «μύτη» τους, ὥστε ἐν πλάνῃ νὰ καθοδηγήσουν κάποιον ἄλλου τὸ δίκαιο συναίσθημα καὶ αἴσθημα τοῦ Ἑλλήν πολίτη γιὰ ἐπιστροφή ὡς τὴν πέστροφα στὶς ἀξιακές πατροπαράδοτες γνήσιες ρίζες τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ρωμοῦ γιὰ ἐλευθερία, δικαιοσύνη, κλπ, καὶ ἐδῶ ὀφείλουμε νὰ ἐνθυμηθοῦμε τὸν ἀληθινὸ ὀρθόδοξο ἱεράρχη ποιμένα, τὸν Αὐγουστίνου Καντιώτη, καὶ νὰ ὀδηγήσουμε ἐμεῖς, οἱ Ἑλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τοὺς ἀδελφοὺς μας ἐν Χριστῷ στὸν ὀρθὸ δρόμο γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση.} Διότι, τίποτε δὲν εἶναι τυχαῖο, ὅποιο γεγονὸς πέφτει στὴν ἀντίληψη τοῦ ἀνθρώπου ὁ καλὸς Θεὸς ἀποσκοπῇ νὰ φέρει εἰς τὴν καλὴν περίσκεψη τὸ πλάσμα του, καὶ νὰ εὐεργετήσῃ τελικὰ τὸν ἄνθρωπο, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχει τὴν καλὴν προδιάθεση καὶ τόλμη νὰ πράξει τὰ δέοντα, καὶ μὲ ποιὸ τρόπο ;

Απάντηση: ἐλέγχοντας πρωτίστως τὸ «Γνώση ἑαυτὸν», καὶ μετέπειτα προσφέροντας τὰ τάλαντα τοῦ καθενὸς μας (τὰ τάλαντα-δωρεές ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ κάθε ἄνθρωπο, δηλαδή ὡς μορφή προσφορᾶς καὶ ἐλεημοσύνης πρὸς τὸν συνάνθρωπο) γιὰ ἓνα καλύτερο κόσμον ἐν Θεῷ, διαβιώσαντα, μακριὰ ἀπὸ τὶς παγίδες τῶν ἀνθρωποκτόνων δαιμόνων, ἢ ἀπενεργοποιώντας αὐτὲς τὶς παγίδες, ἔχοντας πάνω ἀπὸ ὅλα σύμμαχον τὸν Θεὸν (ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος).

Παρακάτω διαβάστε: *Ἀπὸ τὸ βιβλίο Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου «ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ»,* ἔκδοση Β', 2008, σελ. 152

Δημιουργήστε παρέες καὶ ζήστε τὴν χριστιανικὴ ζωή.

«...Καὶ ἂν ἀκόμα μείνης ἓνας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ περιβάλλον σου εἶνε Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ κατακλυσμός, μπορεῖς ἂν θέλῃς, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, νὰ ζήσης ἠθικὸν βίον, σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο. Φτειάξτε παρέες, λέει ὁ Καρρέλ, δυὸ – δυὸ, τρεῖς – τρεῖς. Δημιουργήστε παρέες σ' ὅλη τὴν κοινωνία· καὶ μέσα στὸ Σικάγο, στὴ Νέα Ὑόρκη, στὸ Παρίσι, στὴν Ἀθήνα, παντοῦ· σὲ κάθε πόλι καὶ χωριό. Δημιουργήστε παρέες, συντροφιές – συντροφιές καὶ ζήστε τὴ χριστιανικὴ ζωή. Οἱ ὀλίγες αὐτὲς συντροφιές καὶ οἱ συνομιλίες οἱ χριστιανικὲς θὰ δημιουργήσουν ἓνα ἰσχυρὸ ρεῦμα ἀντιστάσεως. Ἀλλὰ γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦμε καὶ νὰ θαυμάζουμε τὰ λόγια ἑνὸς ἐπιστήμονα, ποὺ εἶνε ἓνα μηδενικὸ μπροστὰ στὸ Χριστό; Τὸ εἶπε ὁ Χριστός· **«Ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18,20).** Φτειάξτε τέτοιες ομάδες, ποὺ θὰ εἶνε μαζί σας ὁ Χριστός· ἔτσι θὰ σταθῇτε. Τώρα παίζετε μιὰ μὲ τὸ Χριστὸ μιὰ μὲ τὸν κόσμον. Δὲν εἴστε σταθερές (δομές).

Ὁργανωθῆτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Νὰ κάνετε ἀλυσίδα. Τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ χριστιανισμοῦ, τοὺς πρῶτους αἰῶνας, οἱ Χριστιανοὶ ἦταν ἐνωμένοι, εἶχαν

άλυσίδα· τρεῖς, τρεῖς, τρεῖς..., πρὸς τιμὴν τῆς ἁγίας Τριάδος.
 Ὅπως στὴ Ῥωσία· ἐκεῖ ἓνα μικρὸ ἄθῳο παιδάκι, χαριτωμένο,
 πῆγε στὸν παπᾶ καὶ τοῦ λέει· —Θέλω νὰ σοῦ πῶ κάτι στὸ αὐτί.
 —Τί ἔχεις νὰ μοῦ πῆς; ρωτᾷ ὁ παπᾶς.
 —Νά, λέει ὁ μικρός, τώρα γινήκαμε τρεῖς. Στὴ γειτονιά μου εἶνε
 ἄλλα δυὸ παιδιά, πὺν συμφωνοῦν μὲ τὶς ἰδέες τὶς χριστιανικέες, καὶ
 γινήκανε τρεῖς. **Λοιπὸν κ' ἐσεῖς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ**
Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, νὰ ὀργανωθῆτε κατὰ τριάδας.
Σᾶς βάζω κανόνα· καθένας ἀπὸ σᾶς ὄχι μόνος του, ἀλλὰ
τρεῖς-τρεῖς, τρεῖς-τρεῖς. Εἶστε 130; νὰ γίνετε 400, 500. Εἶστε
σύμφωνοι;

Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου

Σοβαρὴ σημείωση-διευκρίνιση παρακάτω γιὰ τὰ παραπάνω
τοῦ ἐπισκόπου Αὐγουστίνου Καντιώτη, ὑπ' ὄψιν τῶν
ἀναγνωστῶν: Ὁ γέροντας μακαριστὸς καὶ ἡρωικὰ ἅγιος
 ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Καντιώτης, δὲν προέτρεπε μόνον τὴν
 ἀποκέντρωση πόλεων, πηγαίνοντας ὅποιοι θέλουν στὸ χωριό,
 μακριὰ ἀπὸ τὶς ἀντίχριστες πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων
 πὺν ἔχουν καταλάβῃ διὰ δαιμονικῆς ἐφόδου (τὸ ρεῦμα τῆς «νέας

ἐποχῆς ») οἱ ἀντίχριστοι τῆς παγκοσμιοποίησης μετὰ τῶν προδοτῶν πολιτικῶν μας, ἀλλὰ προέτρεπε καὶ μέσα στίς πόλεις νὰ γίνει κατὰ κάποιον τρόπο ἓνα ἐν Χριστῷ «ἀνταρτικό πόλεων», πάντα ὅμως στήν ἐν Χριστῷ ὑπηρεσία, καμμία σχέση με τὴν κακοποιὸ βία, ἀλλὰ συνδεδεμένη ἢ προσπάθεια με τὴν ἔννοια τῆς χριστιανικῆς προσφορᾶς σὲ βοήθεια, δηλαδή :ὅτι δὲν ἀφήνουμε τοὺς σκλαβωμένους τῆς πόλεως στήν μοίρα τους, ἀλλὰ μέσα σὲ αὐτὲς (ὅπως ὁ καπετάνιος ὅταν καίγεται τὸ καράβι) μένει ὡς τὸ τέλος (τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ κατὰ οἰκονομίαν) γιὰ νὰ περιορίσει με κάποιες ομάδες τὴν κολάσιμη φωτιά, καὶ ἐὰν ἰδεῖ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, ἢ σὲ κάποιων πρὸς ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς των καὶ πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἄλλων ὅπου θὰ βοηθηθοῦν στήν ἐπαρχία, τότε, τοὺς προέτρεπε νὰ ἐγκαταλείψουν τίς πόλεις· ἄφηνε ὅμως τὴν ἐμπροσθοφυλακὴ μέσα σὲ αὐτὲς, ὅπως καὶ ὁ καλὸς καπετάνιος, ὅταν διατάσσει στὸ τέλος καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἐκκένωση τοῦ πλοίου, ρίχνοντας τίς λέμβους στήν θάλασσα γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση ὀλοκλήρου τοῦ πληρώματος, ὅταν τὸ πλοῖο εἶναι ἑτοιμο πρὸς βύθισιν. Καὶ βεβαίως, ὡς ὁ καλὸς καὶ ἥρωικὸς καπετάνιος ἀποχωρεῖ **τελευταῖος**. Ὁ Αὐγουστίνος Καντιώτης προέτρεπε νὰ παίρνουμε τὰ καλὰ τάλαντα τῶν ξένων καὶ νὰ τὰ τελειοποιούμε ὡς Ἕλληνες, καὶ ποτὲ νὰ μὴν λαμβάνουμε τίς κακοδοξίες, ὅπως τίς θρησκευεῖς τούς, θρησκευεῖς πλάνης ὡς δῆθεν καλὰ πρότυπα καὶ ὁδηγοὶ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τὰ ξεχώριζε τὰ πράγματα, ἔχοντας λάβη ὡς χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν Θεία Διάκριση. Τώρα, ὅσο ἀφορᾷ γιὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἡρωισμοῦ τό παρὸν πόνημα ὡς ἔντυπο τὸ ἀφιερώνουμε εἰς μνήμην τοῦ ἡρωικοῦ ἐπισκόπου Αὐγουστίνου Καντιώτη (ἐπισκόπου Φλώρινας Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας), καὶ δευτερευόντως στὸν ἥρωα ἱάπωνα καπετάνιο στήν καιόμενη Σμύρνη, ποὺ ἀπὸ ὅτι φαίνεται ὅτι ἔκανε τὸ ἔκανε ἀπὸ τὸ ξύπνημα τῆς συνειδήσεως του, καὶ ἐνθυμούμενος τὴν μητέρα του -τελευταῖες ἱστορικὲς πληροφορίες

καὶ ἀδιάψευστες μαρτυρίες ἀναφέρουν ὅτι ἐκείνη ἦταν ὁρθόδοξη χριστιανή, κάτι πολὺ σπάνιο τότε στὴν Ἰαπωνία, σπάνιο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ πρόνοια γιὰ τὸν Θεό, ὅταν ἔσωσε τοὺς Ἕλληνες κυνηγημένοι ἀπὸ τὴν χατζάρα τοῦ Τούρκου. Τὸ ἀφιερώνουμε ἐπίσης καὶ σε ὅλων ἐκείνων τῶν ἀγνωρίζομένων ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ σκλαβωθοῦν στὶς τερατοπόλεις τῆς παγκοσμιοποίησης. Δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε ποτέ πια (ὅπως στὴν Σμύρνη) νὰ ἀφήσει ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καὶ στρατὸς μας ἀπροστατεύτους τοὺς Ἕλληνες καὶ τὶς Ἑλληνίδες (ὕπακούοντας στοὺς προδότες πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς), ὅταν ἀφῆσαν ἀπροστάτευτους τοὺς Ἕλληνες καὶ τὶς Ἑλληνίδες (τὰ βρέφη, τὰ γυναικόπαιδα καὶ τοὺς ἡλικιωμένους), καὶ οὐτε σήμερα θὰ ἐπιτρέψουμε νὰ κρατηθεῖ αἰχμάλωτο στὴν προδοτικὴ πολιτικὴ συμμορία τῆς χώρας μας οὐτε ἓνα παιδί παραδιδόμενο στοὺς κολασμένους δῆμιους τους (στοὺς κίναιδους λαμβάνοντας τὸ «χρῖσμα» τοῦ . . κηδεμόνα ἐκ τῶν πολιτικῶν ρεντίκολων). Δὲν παίρνουμε τὸν νόμο στὰ χέρια μας, ἀλλὰ : προστατεύουμε τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρο 21: (Προστασία οἰκογένειας, γάμου, μητρότητας καὶ παιδικῆς ἡλικίας, δικαιώματα ἀτόμων μὲ ἀναπηρίες)

1. Ἡ οἰκογένεια, ὡς θεμέλιο τῆς συντήρησης καὶ προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, καθὼς καὶ ὁ γάμος, ἡ μητρότητα καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Κράτους.

Ἄρθρο 120: (Ἀκροτελεύτια διάταξη)

4. Ἡ τήρηση τοῦ Συντάγματος ἐπαφίεται στὸν πατριωτισμὸ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ δικαιοῦνται καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀντιστέκονται μὲ κάθε μέσο ἐναντίον ὁποιουδήποτε ἐπιχειρεῖ νὰ τὸ καταλύσει μὲ τὴ βία.»

Καὶ ἡ πολιτικὴ συμμορία διαπράττει τὴν χειρότερη μορφή βίας.

Ἐὰν θὰ βγάλουμε λοιπὸν τὸν προδοτικὸ δούρειο πολιτικὸ ἵππο καὶ τοὺς ἐφιάλτες ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν χώρα μας θὰ ἐλευθερωθεῖ καὶ ἡ πατρίδα μας. Χρέος καὶ ἱερὸ καθήκον μας εἶναι. Διότι, ὅπως προέτρεπε καὶ ὁ γέροντας ἅγιος Παῖσιος : «**Κλαίω τὴν Ελλάδα. Δὲν ἔχει μείνει τίποτα ὀρθιο σήμερα. Ἡ Ελλάδα γιὰ νὰ σωθεῖ, πρέπει ὅλοι οἱ ἡγέτες της ὅπου καὶ ἂν βρίσκονται, νὰ πᾶνε ἐξορία. Νὰ φύγουν, γιατί οἱ παρόντες μολύνουν.**» Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ μόνοι τους πότε δὲν θὰ φύγουν, καὶ ὅσο μένουν συνεχίζουν νὰ καταστρέφουν, καὶ δὲν φεύγουν οὔτε μὲ ἐκλογές, καθὼς τὸ

<https://www.youtube.com/watch?v=C3Gp4Qp3KaQ>

π.Σεραφεῖμ κατὰ Μητσοτάκη: «Εἶσαι καταστροφέας τῆς πατρίδας, φύγε!»

ἐκλογικὸ σύστημα εἶναι παγιδευμένο (=οἱ ἔξοδοι κινδύνου εἶναι παγιδευμένοι, γυρίζουμε πάλι στὸν Μινώταυρο τοῦ λαβύρινθου) καὶ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐγκλωβισμένος καὶ παραπληροφορημένος, καθὼς συνεργοῦν στὴν παραπληροφόρηση τοῦ κοινοῦ τὰ παγιδευμένα Μ.Μ.Ε. (σωστότερα μέσα μαζικῆς : παραπληροφόρησης) , συνεπῶς, ὁ λαὸς μας εὐρίσκεται σὲ ἀδιέξοδο λαβύρινθο , καὶ πρέπει νὰ δώσει δημοκρατικὰ μὲ μία φωνή, (μέσω διαδικτύου καὶ λοιπῶν μέσων ἐπικοινωνίας) ὁ λαὸς τὴν ἐντολὴ στὸν ἐλληνικὸ στρατὸ καὶ τὴν ἐλληνικὴ ἀστυνομία νὰ

μὴν ὑπακούσουν στοὺς προδότες ἀνωτέρους τους=βλάσφημοι, καθὼς συνεργοῦν μὲ τοὺς βλάσφημους πολιτικούς, καὶ νὰ συλληφθοῦν οἱ Μινώταυροι αὐτοῦ (τοῦ πολιτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ σατανισμοῦ -βλέπε μασονία-), καὶ νὰ ὀδηγηθοῦν οἱ ὑπαίτιοι στὴν ἐξορία.

Αὐτὸ μᾶς δίδαξε ὁ ἅγιος Παῖσιος, μέσω τῆς ἀναφορᾶς του: «ἀνυπακοὴ στὸν βλάσφημο ἀξιωματικό», κατὰ τὴν σαφεστάτη ὀρθόδοξη λογικὴ καὶ ἱερὸ χρέος ὅταν φτάσουμε στὰ ἄκρα, καὶ φτάσαμε ἤδη σήμερα (2024), καὶ πρέπει νὰ ἐνεργοποιήσουμε ὀρθοδόξως τὸ Ἄρθρο 120: (Ἀκροτελεύτια διάταξη) καὶ πιστεύουμε πράττοντας αὐτὸ ὅτι πράττουμε καὶ τὴν ἀληθινὴ πατριωτικὴ πράξη ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας μας ἀπὸ τοὺς δυνάστες της. Γιὰ τὰ παιδιά τουλάχιστον, αὐτὸ τὸ ὀφείλουμε, τὰ παιδιά μας =τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας, τὴν διαιώνιση τῆς πατροπαράδοτης οἰκογένειας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κύτταρο τοῦ ἔθνους μας. **Γένοιτο.** Μιὰ οἰκογένεια ποὺ βάλλεται ἐν τῶν ἔσω, ἔχοντας μέσα στὰ ὑπουργεῖα μας τοὺς προδότες πολιτικούς καὶ Δούρειους Ἴππους τῆς ἀντιχριστῆς παγκοσμιοποίησης. Ἡ κυρία τοῦ ὑπουργείου τῆς οἰκογενείας εἶπε πρόσφατα ξεδιάντροπα: «Καὶ γιὰ ἓναν μόνο διαφορετικὸ (ἐννοοῦσε ἀνώμαλο, ἢ ἀνώμαλη) ὀφείλει ἡ δημοκρατία μας νὰ τοὺς δώσει τὰ δικαιώματα ποὺ ὀρίζει ἡ πολιτεία.»

Καὶ τῆς ἀπαντοῦμε: καὶ ἓναν μόνο ἑλληνό-πουλο ἐὰν σκλαβώσετε στὴν κηδεμονεύουσα ἀνωμαλία τῶν κίναιδων, θὰ μᾶς βρεῖτε κυρία μου ἀπέναντί σας, θυμίζοντας τῆς τὸ Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον Κεφ. 18 ἐδάφια 1-35.

6 Ὅποιος, ὅμως, σκανδαλίσῃ ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ μικρά, ποὺ πιστεύουν σὲ μένα, τὸν συμφέρει νὰ κρεμάσῃ στὸ λαιμὸ του μιὰ μυλόπετρα, καὶ νὰ καταποντιστεῖ στὸ πέλαγος τῆς θάλασσας.

Για τὴν νεώτερη ἱστορία: Ὁ γέροντας Παῖσιος 20 χρόνια πρὶν εἶχε ἀναφερθεῖ στοὺς πολιτικούς γράφοντας τὰ ἀκόλουθα:

«Ἀγαπῶ πολὺ τὴν πατρίδα μου καὶ λυποῦμαι πολὺ πὺν σήμερα τὰ Ἑλληνόπουλα ντρέπονται νὰ ποῦν πὼς εἶναι Ἕλληνες. Ἡ λέξη «Ἕλληνας» δὲν ἀποδίδει φυλετισμό. Ἡ λέξη «Ἕλληνας» ἀποτελεῖ φυλετισμὸν γιὰ κάθε ἄλλον πλὴν τῶν Ἑλλήνων. Τώρα ὅμως δὲν εἴμεθα Ἕλληνες, εἴμεθα Ρωμαῖοι, εἴμεθα Βυζαντινοί, εἴμεθα Θεανθρωπιστές. Ἀνεβήκαμε πιὸ ψηλὰ. Εἶναι κρίμα, γιὰτὶ σήμερα κατόρθωσε ὁ διάβολος κι αἰχμαλώτισε τὶς ἡγεσίες. Κλαίω τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἔχει μείνει τίποτα ὀρθιο σήμερα. **Ἡ Ἑλλάδα γιὰ νὰ σωθεῖ, πρέπει ὅλοι οἱ ἡγέτες τῆς ὅπου καὶ ἂν βρίσκονται, νὰ πᾶνε ἐξορία....Νὰ φύγουν, γιὰτὶ παρόντες μολύνουν.** Σήμερα πουλήθηκαν ὅλα. Ἐχει κατορθώσει ὁ «Διεθνὴς Σιωνισμὸς» μὲ τὰ προγράμματα πὺν κάνει ἐδῶ καὶ 180 χρόνια, νὰ ἐφαρμόσει σήμερα τὰ σχέδια του. Σήμερα ὅμως πὺν ὅλοι γονατίσαμε καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπίς, θὰ ἐπέμβει ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας γιὰ τὰ αἵματα τῶν Μαρτύρων μας καὶ τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων μας. **Τὸ αἷμα τὸ Ἑλληνικὸ πὺν χύθηκε γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, ἐὰν ἐνωθεῖ σήμερα θὰ γίνει πλωτὸ ποτάμι, νὰ πνίξει τοὺς κανίβαλους πὺν λέγονται «μεγάλοι».** **Οἱ ἐλπίδες μας εἶναι μόνο στὸν Θεό.** Κι ἐσεῖς νὰ ζεῖτε χριστιανικά, γιὰτὶ σᾶς λέω ὑπεύθυνα-καὶ θὰ τὸ δείτε-ὅτι δὲν ἔχουμε μέρες. Αὐτὸ πὺν ἀνάβει τώρα στὰ Βαλκάνια θὰ συνεχιστεῖ. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ ἀφετηρία μέσω τῆς ὁποίας ὁ Θεός, μὲ τὸ δικὸ Του τρόπο, θὰ ἐλευθερώσει τοὺς χριστιανούς καὶ θὰ τοὺς ὑψώσει πάλι στὴν γραμμὴ τους. **Καὶ θὰ ἐπανέλθει τὸ Βυζάντιο.** Καὶ ξέρετε γιὰτὶ; Διότι οἱ Εὐρωπαῖοι λαοὶ θὰ ξαναενωθοῦν. Ποιὸς θὰ τοὺς καθοδηγεῖ; Δὲν κρατᾷ κανεὶς. Μόνο ἐμεῖς κρατᾶμε τὴν Ὁρθόδοξη πίστη».

Ὑπενθύμιση: Τὸ Βυζάντιο δὲν ἦταν μία πολιτικὴ δύναμη ἀλλὰ μία πολιτικο-στρατιωτικὴ δύναμη, **κυρίως ὅμως στρατιωτικὴ.** Ὁ Νοῶν Νοεῖτω. Ἰδεῖτε πατριῶτες, τὸν Θεὸ ἐὰν ἀγαπᾶτε, πηγαίνοντας στὶς Ἐκκλησιὲς μας, ἰδεῖτε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἁγίους μας φέροντες τὴν στρατιωτικὴν στολή. Τυχαῖο εἶναι τὸ θεωρεῖται; **Θὰ ἀφήσουμε λοιπὸν νὰ ἀτιμάσουν τὰ παιδιὰ; Νὰ δυαλύσουν τὸν οἰκογενειακὸ καὶ τὸν κοινωνικὸ ἵστὸ τῆς χώρας; Μὴ γένοιτο.**

1^ο. Τὸ φτερούγισμα τῆς ὀρθόδοξης ὑπακοῆς

{=στὸ ἐν Χριστῷ ὀρθόδοξο Ἑλληνικὸ Σύνταγμα =τό λευκό περιστέρι,}

2^ο. . . καὶ τῆς ἀνορθόδοξης ὑπακοῆς

{=δυστυχῶς οἱ ὑπακοή (κυρίως δικαστικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν) στοὺς βλάσφημους ἀντιχρίστους τῆς σατανικῆς βίβλου τῆς παγκοσμιοποίησης -τοῦ μαύρου δαιμονικοῦ κοράκου- εἶναι αὐτὴ πού μας ἔχει καθηλωμένους σκλάβους σήμερα).

Ἄρθρο 21: (Προστασία οἰκογένειας, γάμου, μητρότητας καὶ παιδικῆς ἡλικίας, δικαιώματα ἀτόμων μὲ ἀναπηρίες)

1. Ἡ οἰκογένεια, ὡς θεμέλιο τῆς συντήρησης καὶ προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, καθὼς καὶ ὁ γάμος, ἡ μητρότητα καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Κράτους.

Ἄρθρο 120: (Ἀκροτελεύτια διάταξη)

4. Ἡ τήρηση τοῦ Συντάγματος ἐπαφίεται στὸν πατριωτισμὸ τῶν Ἑλλήνων, πού δικαιοῦνται καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀντιστέκονται μὲ κάθε μέσο ἐναντίον ὁποιουδήποτε ἐπιχειρεῖ νὰ τὸ καταλύσει μὲ τὴ βία.»

Ἑθνικὴ ἐπίγνωση: «ἐὰν τηρηθεῖ τὸ 1^ο καὶ δὲν τηρηθεῖ τὸ 2^ο τότε ἡ Ἑλλὰς ξεκλειδώνει τὴν πολυπόθητὴ ἐλευθερίαν της.

Ἡ πολιτικὴ συμμορία διαπράττει τὴν χειρότερη μορφή βίας. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ συμμορία ὁμοιάζει μὲ τὸ πτηνὸ κόρακας (διάβολος), μόνον στὴν διάπραξη ἁμαρτίας εἶναι ἱκανὸς ὁ διάβολος νὰ τὰ φέρει «καλῶς», ἀρκεῖ νὰ ἔχει ἀπέναντι του ἓνα

καλοθρεμενο καὶ ἄπειρο σὲ μάχες πτηνό, πτηνὸ ράτσας:
 “ναινέκο” προερχόμενο ἀπὸ τὰ σαλόνια τῆς καλοπέρασης.

Ἡ φωτογραφία ἐπάνω εἶναι ὅταν ἐλευθέρωσε ὁ Πάπας ἓνα λευκὸ καλομαθημένο περιστέρι, καὶ τὸ κυνήγησε καὶ τὸ ἔτρεψε σὲ φυγὴ ἓνας ἄγριος κόρακας. Ἀπὸ κάτω φαίνεται νὰ ἄρμενίζουν ἀδιάφορα καὶ ἄλλα ἄσπρόμαυρα παπικὰ πουλιά, ἀντὶ νὰ πᾶνε νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἐπικρατοῦσα λευκὴ φυλὴ τῶν ἐκ τοῦ μαύρου εἰσβολέα. Ὅμως, αὐτὸ ποὺ δὲν γνωρίζει ὁ λαὸς ἀπὸ κάτω εἶναι ὅτι τὸ λευκὸ περιστέρι τῆς διοικούσης ἐκκλησίας μας εἶναι φιλοπαπικὸ (ὅπως ὁ ἐπικεφαλῆς στὴν διοικοῦσα ἑλληνικὴ Ἐκκλησία μας σήμερα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τερώννυμος, ὁ ἐκπρόσωπο της. **Ἀρχιεπίσκοπε! Πρόσεχε! δὲν φέρεσαι ἀντρικὰ, λεβέντικα, καὶ ὀρθόδοξα πατερικὰ, ἀλλὰ κάθεσαι στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο σου σὰν μιὰ καλὴ γριούλα.** Τελικὰ μήπως καὶ τὰ πολιτικὰ πρότυπα ὁμοιάζουν σὲ αὐτὰ τὰ φιλοπαπικὰ ἐκκλησιαστικὰ πρότυπα ; ἔχοντας γιὰ ἐπικεφαλῆς τῶν ἓνα κόρακα (Μητσοτάκη καὶ Πάπα) καὶ νὰ εὐθύνεται σὲ αὐτὸ τὸ παπικὸ μίasma ; καὶ κατὰ ἓνα μέρος καὶ ἡ διοικοῦσα ἑλληνικὴ ἐκκλησία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ποὺ εἶναι φιλοπαπικὴ; **χρειαζόμαστε λοιπὸν τὸ μαχητικὸ ἐν Χριστῷ περιστέρι.** Χρειαζόμαστε ἓνα λευκὸ περιστέρι (ἐλληνορθόδοξο) ποὺ θὰ τὸ ὀδηγῇ ἓνας Λευκὸς Ἴππος= ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

«πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις»

«Πρέπει νά πειθαρχοῦμε μᾶλλον στόν Θεό, παρὰ στούς ἀνθρώπους» (Πράξ. ε'29)

Παρακάτω τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Νικόλαου Μυστικοῦ

Μέσα ἀπό τὰ παρακάτω λόγια θά ἐννοήσουμε τὸ μυστικὸ πού κρύβουν ἐπιμελῶς οἱ Ἀντίχριστοι τρέμοντας νὰ μὴν ἀκυρωθῇ ἡ ἐξουσία τους, καὶ πάψουν ὅλοι (λαός, στρατός, δικαστές, κλπ) νὰ τοὺς ὑπακούουν.

«Μᾶς διατάζει ὁ ἄρχοντας νά κάνουμε πονηρά καὶ διαβολικά πράγματα καὶ νά ἀσεβήσουμε ἀπέναντι στό Θεό; Αὐτὴ δέν πρέπει νά λογιστεῖ ὡς βασιλικὴ διαταγὴ καὶ δέν πρέπει νά ἐκτελεστεῖ. Διατάζει νά γίνουν δολοφονίες ἢ συκοφαντίες, ἢ νά συναφθοῦν παράνομοι γάμοι, ἢ νά ἀρπαχτοῦν ξένα πράγματα; Τέτοια συμπεριφορὰ δέν ταιριάζει σέ σῶφρονα ἄρχοντα, ἀλλὰ εἶναι φέρσιμο λωποδύτη, συκοφάντη, μοιχοῦ καὶ ἄρπαγα ἀνθρώπου. Ὅποιος λοιπόν εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ καὶ τιμᾷ τὸν Θεό καὶ τὴν ἐπὶ γῆς ἐξουσία πού Αὐτός παραχώρησε, δέν πρέπει νά ὑπακούσει σέ τέτοιες μιαρές διαταγές, ἀλλὰ εἶναι προτιμότερο, νά ἀκολουθήσει τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του, παρά νά γίνει ὑπηρέτης τῶν ἀντιθέων ἐντολῶν τοῦ ἄρχοντα».

(Νικόλαος Μυστικός, P.G. 111, 2090)

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος (ὁ Μυστικός) γεννήθηκε στὴ Κωνσταντινούπολη τὸ 852. Καταγόταν ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια τῆς Κάτω Ἰταλίας. Μαθήτευσε δίπλα στόν Φώτιο, τοῦ ὁποίου ἦταν καὶ συγγενής. Ἦταν συμμαθητὴς μὲ τὸν αὐτοκράτορα Λέοντα τὸν Σοφὸ καὶ διετέλεσε προσωπικὸς σύμβουλος (μυστικός) του. Ὅμως ὁ Νικόλαος, ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν μοναχικὸ βίον, ἔγινε μοναχὸς στὴ μονὴ τῶν Γαλακκηνῶν καὶ ἀργότερα, γιὰ τὶς πολλὲς ἀρετὲς καὶ τὴ μόρφωση τοῦ, ἐξελέγη Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης καὶ χειροτονήθηκε τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 895 μ.Χ., διαδεχόμενος τὸν ἀποθανόντα

Πατριάρχη Αντώνιο 'β τὸν Καυλέα. Ἡ πρώτη πατριαρχεία τοῦ Νικολάου τοῦ Α', ποὺ ἐπονομάσθηκε καὶ Μυστικός, εἶχε διάρκεια μέχρι τὸ 906. Ἡ αἰτία τῆς πτώσης του, δείχνει τὴν εὐσεβὴ καὶ ἀληθινὰ ἐπισκοπικὴ θέληση του. Ὁ βασιλιάς Λέων ὁ Σοφός, εἶχε κάνει, παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τοῦ Πατριάρχη, τέταρτο γάμο μετὰ τῆς Ζωῆς τῆς Καρβονοψίνας. Ὁ Νικόλαος ὄχι μόνο δὲν ἀναγνώρισε τὸ γάμο τοῦ βασιλιά, ἀλλὰ **καθήρεσε τὸν ἱερέα Θωμᾶ ποὺ τέλεσε τὸ γάμο καὶ ἀφόρισε τὸν βασιλιά.**

Ὁ Λέων γιὰ νὰ ἐκδικηθεῖ τὸν Νικόλαο, κατάφερε καὶ τὸν ἔριξε ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸ θρόνο, καὶ διάδοχο του ὅρισε τὸν Εὐθύμιο τὸν Α'. Δημιουργήθηκε ὅμως, **μέγας σάλος στὴν Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινούπολης.** Καὶ τὸ 911, ὁ ἀδελφός τοῦ Λέοντα, Ἀλέξανδρος, κατέβασε ἀπὸ τὸ θρόνο τὸν Εὐθύμιο καὶ ἀνέβασε πάλι τὸν Νικόλαο. **Αὐτὴ ἡ ἐξέλιξη ὀνομάσθηκε "Νίκη τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ κράτους ποὺ τὸ διοικοῦσε ἓνας βλάσφημος βασιλέας".** Πέθανε ὁ Πατριάρχης Νικόλαος τὸν Μάιο τοῦ 925 καὶ ἐνταφιάσθηκε στὴ μονὴ τῶν Γαλακρυνῶν. Τὸν ἐορτάζουμε ὡς Ἅγιο στὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Σταθερὴ ἐορτὴ στὶς 16 Μαΐου.

**ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ (τό κατά δύναμιν) ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΑΙ
ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΡΟΠΟ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΑΙ ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΗΡΩΙΣΜΟ.**

Φωτογραφία επάνω- ή αποχώρηση του στρατιώτη, τό
ξετρύπωμα του από την ζούγκλα, διερωτᾶται ὅμως: τὸ
φτερούγισμα του αὐτὸ εἶναι πρὸς στήν ἐλευθερία ;
εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον ; (διερωτᾶται ἀποχωρῶν ὁ πολεμιστής)

Ἐξωφυλλο τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀγίουστίνου Καντιώτη.

Η ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Σκοπό έχουμε την προετοιμασία τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὅπως ἐτοιμασθοῦν γιά τὰ δύσκολα χρόνια πού μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ ὀνομαζόμενη «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» τῶν ἀντιχρίστων δυνάμεων. Οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες χριστιανοί ὀφείλουν νά προετοιμασθοῦν γιά ἀντίσταση μέ συνειδησιακή ἀπόβαση εἰς νῆσον-καταφύγιον καί καθάρσεως, εἰς νῆσον ἔξωθεν τοῦ κοσμικοῦ ἀντιχρίστου συστήματος, κάτι παρόμοιο μέ τήν ἀπομόνωση τοῦ ἱάπωνά στρατευμένου στό Β! παγκόσμιο πόλεμο, ὅταν ἔζησε γιά 30 περίπου χρόνια ἀπομονωμένος ἀπό τόν ἔξω κόσμο , καί πού διαμήνυσε σέ ὅλον τόν κόσμο μέσα ἀπό τό καταφύγιο του, ἐκεῖ στόν ἔξω κόσμο , τό δικό του ἡρωικό καί πανανθρώπινο γενναῖο μήνυμα του : « **ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ**». Παρόμοιο καταφύγιο-ἀντίστασης μέ ἐκεῖνο τοῦ ἱάπων Χίρο-ο Ὀνόντα λοιπόν, ἀλλά μέ τήν μεγάλη διαφορά συγχρόνως ὅτι ὀφείλουμε νά εἶναι ἀπείρως κατ' οὐσίαν ἱερώτερο τό δικό μας καταφύγιον-ἀντίστασης (κάνοντας τήν σύγκριση), καθὼς θά εἶναι πολύ ἀνώτερο τῶν ἐπίγειων ὑψηλῶν ἰδανικῶν τῶν ξένων Ἑθνῶν, καί στρατῶν τοῦ κόσμου, πού πολεμοῦσαν μόνον γιά τήν πατρίδα. Ἐμεῖς ὡς Ἕλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ κληθέντες ἀπό τόν Θεό νά διδάξουμε τήν ἀλήθεια στήν ἀνθρωπότητα (κατά τόν ἅγιο Νεκτάριο), θά ἀγωνισθοῦμε πρῶτα ὑπέρ πίστεως, καί ἔπειτα καί ὑπέρ πατρίδος, θέτοντας φωτεινή κορωνίδα μήνυμα σέ ὅλον τόν κόσμο, τό ὑψηλότερο ἱερό ἀγαθό καί σκοπό τοῦ ἀνθρώπου στήν γῆ. Καί αὐτό τό ἱερό καί πανανθρώπινο καθῆκον δέν θά μπορούσε νά εἶναι ἄλλο ἀπό τό νά ἀγωνιζόμαστε στόν βίον μας γιά ἕναν ἐλεύθερο, καλύτερο κόσμο, ἕναν κόσμο ὅπως θά τόν ἤθελε ὁ οὐράνιος Πατέρας μας, ὁ μεγαλοδύναμος Θεός, καί ὅχι νά ἀγωνιζόμεθα γιά ἕναν κόσμο πού θά εὑρίσκεται κάτω ἀπό τόν σκλαβωτικό ζυγόν τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ πατέρα τῆς ἁμαρτίας πού εἶναι ὁ διάβολος.

Ἀγῶνας Ζωῆς, καλύτερου κόσμου γιά τά παιδιά μας, καί ὄχι ἀγῶνα γιά μία ὑποδουλωμένη «ζωή» γιά μετέπειτα αἰώνιο θάνατο, ὅταν θά ἐγκαταλείψει ἡ ψυχὴ τόν μάταιο ἐτοῦτο κόσμον· ἀγῶνα Ζωῆς Ζωντανῶν στήν αἰωνιότητα, καί ὄχι ἀγῶνα ζωντανῶν-νεκρῶν στερούμενοι τήν Ἀναστάσιμη Ζωή στήν αἰωνιότητα.

Θά εἶναι ἓνας ἀγῶνας ἱερός μέ ὑπερυψωμένη τήν σημαία μας, καί τόν σταυρό τῆς σωτήριας πίστεως μας (ὀρθοδοξία), ὑπενθυμίζοντας στήν ἀνθρωπότητα τήν πραγματική ἐλπίδα ἀναστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδή τήν Ἀνάσταση πού ἐκπηγάζει ἀπό τό παγκόσμιο θαῦμα ἔλευσις τοῦ Ἁγίου Ἀναστάσιμου Φωτός κάθε χρόνο στά Ἱεροσόλυμα, τό λυτρωτικό Ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, πού φέρνει τήν πραγματική ἐλευθερία, τό πραγματικό φτερούγισμα ψυχῆς στήν ἀληθινή ἐλευθερία, ἐναντία στήν σκλαβιά καί τήν ἀθλίαν ὑποδούλωση ἐκ τοῦ Ἀντιχρίστου.

Θά πρόκειται περί ἀγῶνος ἐπιβίωσης τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας στό πῶς πρέπει νά ἀγωνιζόμεθα, βιώνουμε καί θυσιαζόμεθα γιά ἓναν καλύτερο κόσμο, παραδειγματίζοντας καί τά υπόλοιπα Ἔθνη τῆς γῆς. Ἀγῶνα πανανθρώπινος ἱερός πού θά καθαγιαίνεται ὁ ἄνθρωπος ὅταν ἀντιστέκεται, καθώς τά ἱερά ἐκεῖνα ὕψιστα ἰδανικά θά εὐλογοῦνται πλουσιοπάροχα ἀπό τόν ἴδιον τόν Θεό Ἰησοῦ Χριστόν. Ἀγῶνα χωρίς τήν ματαιότητα τῆς κοσμικῆς ἀνταπόδοσης (ἀπό κοσμικούς ἀνθρώπους μέ γήινη πρόσκαιρη δόξα, καί ὑλικά πράγματα τοῦ μάταιου ἐτούτου κόσμου μας), ἀλλά ἀγῶνας μέ στέφανον ἀπό τόν δημιουργόν τοῦ ἀνθρώπου, Τόν μεγαλοδύναμον Θεό, καί δημιουργό κάθε ὁρατῆς καί ἀόρατης κτίσης.

Πρόκειται περί ἀγῶνος καί ἀπόδραση σώματος καί ψυχῆς ἀπό τόν ἐλεεινό κοσμικό βόθρο τῆς γῆς (ὑποδούλωση τῆς

άνθρωπότητος), καταφεύγοντας στά ψηλά πνευματικά βουνά, καί στίς πνευματικές (καί ύλικές ἀκόμα ἐάν χρειασθεῖ-πού θά χρειασθεῖ) πυκνές φυλλωσιές τῶν ἀγέρωχων ἀπόκρημνων γκρεμῶν-καταφυγίων, καί σπηλαίων, ὥστε ὁ τιμημένος ἄνθρωπος νά μή συνθηκολογήσει, νά μήν παραδοθεῖ στίς ἀντίχριστες δυνάμεις πού ἀσχημαίνουν, βρωμίζουν, καί ἐκμεταλλεύονται ἀπάνθρωπα τόν κόσμο (βλέπε ἀντίχριστο σχολεῖο, δάνεια τοκογλυφίας, ἐκβιασμούς, ἀνηθικότητες, βλασφημίες, ἐγκλήματα κάθε εἵδους καί βαθμοῦ, κλπ, κλπ).

Στό παρόν ἔντυπο λαμβάνω μερικά περιστατικά (ὀλίγα) δύο διαφορετικῶν κόσμων, πού διαδραμάτισαν ἥρωικές σελίδες αὐτοθυσίας. Τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ἔθνους, καί τοῦ Ἰαπωνικοῦ. Τά περιστατικά αὐτά παρουσιάζονται μέ τό σκεπτικό ὅτι δέν εἶναι γνωστά μέσα ἀπό τά ἱστορικά βιβλία, τά συνήθη. Ὁ ἀναγνώστης ἐδῶ καλῆται νά ἐμβαθύνῃ τά νοήματα περὶ ἡρωισμοῦ, καί νά διακρίνει τόν γνήσιο ἡρωισμό, ὅπως καί νά καταλάβῃ τό ποιόν τοῦ δαιμονικοῦ «ἡρωισμοῦ».

Περὶ ὁρθόδοξου ἡρωισμοῦ παρακάτω:

Γέροντας Παῖσιος: Ἀνυπακοή σὲ βλάσφημο ἀξιωματικὸ

Διηγήθηκε ὁ Γέροντας ἓνα περιστατικὸ πού συνέβη λίγο καιρὸ πρὶν ἀπολυθῇ: «*Γυρίζαμε ἀπὸ τὴν Φλώρινα, ἀφοῦ εἶχε τελειώσει ὁ πόλεμος. Στὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς ἄκουσα τὸν Λοχαγὸ νά βρίζει*

τὰ θεία. Τὸν πλησίασα καὶ τὸν εἶπα: «**Ἀπὸ αὐτὴ τὴν στιγμή ἀρνοῦμαι νὰ ἐκτελέσω ὅποιαδήποτε διαταγὴ σας, διότι βρίζοντας τὰ θεία προσβάλατε καὶ τὴν πίστη μου καὶ τὸν ὄρκο μου** (Πατρίδα-θρησκεία-οἰκογένεια)». Ἀκούγοντας αὐτὰ προσβλήθηκε καὶ μὲ ἀπεκάλεσε αὐθάδῃ. Ὅταν ἀργότερα μοῦ εἶπε: «Σὲ διατάσσω», ἀπάντησα: «**Σᾶς τὸ δήλωσα πρὶν ἀπὸ λίγο ὅτι στὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἐκτελῶ διαταγὰς σᾶς**». Ὁ Ἀξιωματικὸς τότε μοῦ εἶπε: «Ἄς θεωρήσουμε τὸ θέμα λήξαν». Ὅταν φθάσαμε στὸ στρατόπεδο, πῆγα χωρὶς καθυστέρηση καὶ ἀνέφερα ὅσα συνέβησαν στὸν Διοικητὴ. Ἐκεῖνος μοῦ εἶπε ὅτι ἡ ἄρνηση νὰ ἐκτελῶ διαταγὴ ἀνωτέρου συνεπάγεται στρατοδικεῖο. Ξαναδήλωσα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐκτελέσω διαταγὰς τοῦ Λοχαγοῦ, διότι εἶναι ἐπίορκος, ἐπειδὴ βρίζει τὸν Θεό, στὸν ὅποιο καὶ οἱ δυὸ ὀρκιστήκαμε. Καὶ εἶπα μὲ ἀγανάκτηση: «**Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις**».

1. Πραξ. εΠραξ, '29 Γέρων Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης Ὁ Ἀσυρματιστὴς τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ (1924-1994)

Ἀπαντοῦμε λοιπὸν στοὺς βλάσφημους πολιτικοὺς ποὺ νομιμοποιῆσαν αὐτὴν τὴν τερατώδη πράξη βλασφημίας μὲ τὸν νόμο νὰ παντρεύονται οἱ ὁμοφυλόφιλοι καὶ νὰ ἔχουν δικαιώματα κηδεμονίας τέκνων: «Εἴσθε λοιπὸν αὐτὸ ποὺ σοφὰ λέγει ὁ λαὸς μᾶς **ἓνα καμένο χαρτί**. Δὲν ἔχετε κανένα ἀξίωμα καὶ ἰσχὺ, διότι ἐκπέσατε μόνοι σας τοῦ ἀξιώματος σας. Ὁ τελευταῖος νόμος ποὺ ὑπογράψατε σᾶς κατήργησε τὰ πολιτικὰ σας δικαιώματα καὶ τὶς ἐξουσίες. Καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμήν (ὀφείλουμε νὰ συνεχίσουμε νὰ τοὺς ἐνημερώσουμε μὲ κοινὴ μας πανελλαδικὴ ἀπόφαση) **δὲν ὑπακούει πρὸς ἐσᾶς** (τοὺς πολιτικούς -τὸν Κυριάκο Μητσοτάκη καὶ ὅσοι τὸν ὑπηρετοῦν ὑπὸ κάτω αὐτοῦ) **ἡ στρατιωτικὴ, ἡ δικαστικὴ, καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τῆς χώρας**. Δὲν ἔχετε πλέον κύριοι καὶ κυρίες κανένα ἀξίωμα: **ἐκπέσατε** (ἐπαναλαμβάνουμε) **τῶν ἱερῶν καθηκόντων ποὺ κληθήκατε ὅπως ὑπηρετήσατε τὴν πολιτεία ποὺ ἔχει ὡς κύτταρο τῆς τὴν οἰκογένεια**, καὶ συνεπῶς ἔχετε ἐκπέσει καὶ τοῦ ἀξιώματος σας.

Σκοτώνεται κύριοι καὶ κυρίες τὸ κύτταρο τῆς πολιτείας;
Κύτταρο πὺ εἶναι ἡ οἰκογένεια; Τελειώνει καὶ ἐδῶ ἡ ἡ
γενναρχία τῆς ἀνερχόμενης πολιτικῆς ἀναρχίας σας, καὶ ὁ
τραγικὸς ἐκτροχιασμὸς τῶν ἀξιωμάτων σας λαμβάνει τὸ τέρμα
του, καθὼς φτάσατε στὸ τέρμα τοῦ κατήφορου σας, καθὼς
κάννατε **κατάχρηση ἐξουσίας** καὶ παραβίαση τῶν
καθηκόντων σας, τοῦ ὅρκου σας (ὅσοι τὸν δώσανε ὡς Βουλευτές,
στρατιωτικοί, καὶ λοιποί) ὅπου κληθήκατε νὰ ὑπηρετήσετε τὴν
πολιτεία, διότι οἱ πράξεις σας πλέον, ὄντως ὑπηρετοῦντες τοὺς
ἐκπαιδισμένους (ἀνώτερων σας) ὑπηρετοῦν πλέον τὸν διάβολον, καὶ
ὄχι ὡς ἔπρεπε τὸν Θεόν. Οἱ πράξεις σας κύριοι καὶ κυρίες τῆς
πολιτικῆς, καθὼς καὶ τῶν ὅσων σᾶς στηρίζουν καὶ συνεργοῦν
μαζὶ σας δὲν ἐξυπηρετοῦν σαφῶς καὶ τὸ σύνταγμα, πὺ εἶναι
γραμμένο στὸν ὄνομα τῆς ὁμοούσιου Τριάδος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ
ἐγκληματικὴ αὐτὴ σας πράξη συνεργίας μὲ τοὺς ἐκπαιδισμένους
εἶναι καὶ πράξη πολὺ μεγάλης βλασφημίας.»

Ἐὰν λοιπὸν διαβάσετε τὸ περιστατικὸ μὲ τὸν στρατιώτη Ἀρσένιο,
ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ μετέπειτα ὁ Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ
μάλιστα ἓνας πολὺ μεγάλος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἅγιος
Παῖσιος, καὶ τὸ διαβάσετε ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ μὲ προσοχὴ καὶ
προσευχή, θὰ ἰδεῖτε ὅτι ὁ Ἀσυρματιστὴς Τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ ἐπίσημα
Ἅγιος καὶ προστάτης ἅγιος τοῦ στρατιωτικοῦ ὅπλου τῶν
Διαβιβάσεων, ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης ἔχει κάτι νὰ μᾶς πεῖ.
Καὶ αὐτὸ πὺ ἔχει νὰ μᾶς πεῖ εἶναι τὸ τί πρέπει νὰ κάνουμε ὅταν
οἱ πολιτικοὶ συνεχίζουν νὰ νομοθετοῦν νόμους- καρκινώματα.
Καὶ ἔχει νὰ μᾶς πεῖ μὲ δύο λόγια: **ΕΛΛΗΝΕΣ, ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ**
ΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ, ΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ΚΥΤΤΑΡΟ ΤΗΣ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΣ. Μὴν ὑπακούετε σὲ Ἀντιχρίστους,
δηλώστε ἀνυπακοή, γιὰτὶ ἐὰν τὸ κάνετε αὐτὸ ἔτσι θὰ ἐκπέσουν
ἀπὸ τὸ ἀξίωμα ἰσχύως τους. Μιὰ ἰσχὺ (κρατικὴ ἐξουσία) πὺ θὰ

σκλαβώσει ακόμα περισσότερο την πατρίδα μας, θα την χιλιοπροδίδει ασταμάτητα (ὅπως τὴν προδοσε μὲ τὸ μακεδονικὸ ζήτημα) καὶ θὰ συνεχίσουν μέχρι νὰ φέρουν τὸν ὀλοκληρωτικὸ ὄλεθρο (ἐὰν δὲν τοὺς σταματήσουμε). Ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ τῆς Σμύρνης νὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν ἐπῆλθε δίχως τὸν ἠθικὸ αὐτουργὸ της. Ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς ἦταν ἡ βλασφημία τῶν ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, προηγῆθηκε ἡ προδοσία ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ βλασφημία ἐπίσης, καὶ ἔτσι τελικὰ ἔφυγε καὶ ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ὁμογένεια. Αὐτὸ τὸ ὑποστήριξε καὶ ὁ Ἅγιος Παῖσιος, καὶ ὁ ἐπίσης φωτισμένος καὶ πραγματικὸς Ἅγιος καὶ αὐτὸς ἥρωικὸς Αὐγουστίνος Καντιώτης. Αὐτὴ (ἡ βλασφημία τῶν ἀξιωμα-
τούχων,) καὶ πολιτικῶν, καὶ ὄχι μόνον στρατιωτικῶν ἦταν τὸ πνευματικὸν αἷτιον ποὺ ἀπογύμνωσε τὸν ἄμαχο πληθυσμὸ στὴν Σμύρνη καὶ ὅπου ἄλλοῦ στὴν σημερινὴ Τουρκία ὅπου κατοικοῦσε τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο, ἀφηνόμενοι οἱ ἀνυπεράσπιστοι μετὰ ἄνδρες ἡλικιωμένοι, ἄρρωστοι καὶ γυναικόπαιδα στὸ μαχαίρι καὶ τὴν ἀτίμωση ἐκ τοῦ Τούρκου ἐγκληματία.

Γιατί, ἀγαπητοὶ ἀδερφοὶ ἐν Χριστῷ, σᾶς ἐρωτῶ εὐθέως: Σήμερα, πόσα ἀνυπεράσπιστα νήπια ἔχουν ἀφεθῇ στὸ χειρουργικὸ μαχαίρι τῶν κακῶν ἱατρῶν; ὅταν ἐκεῖνοι προβαίνουν στίς ἐκτρώσεις; Ποιοὶ εἶναι οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ; Μήπως δὲν εἶναι οἱ ἴδιες οἱ μανάδες ἐν πρώτης, οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς ποὺ ἐπιτρέψαν νὰ φωλιάσει αὐτὸς ὁ νόμος τοῦ κράτους ὡς δῆθεν κάποιον ἀνθρώπινο δικαίωμα μέσα τους; ἀπὸ ἐκεῖ ξεκίνησε καὶ τὸ χειρότερο σήμερα (τὸ δικαίωμα τῶν κιναίδων) γιὰ νὰ ἔρθουν ἀκόμα χειρότερα δικαιώματα, ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΕΜΕΙΣ ΠΡΩΤΟΙ (οἱ ἀνόητοι ἀπερίσκεπτοι ἄνθρωποι) **ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΝΑ ΜΑΣ ΒΛΑΨΟΥΝ, ΚΑΙ ΔΙΩΧΝΟΝΤΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΠΟ ΕΠΑΝΩ ΜΑΣ.** Καὶ ἐκεῖ λοιπὸν νὰ γνωρίζετε ἐσεῖς οἱ Ἕλληνες

ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, νὰ γνωρίζετε ὅτι πράξατε τὴν ἐπαναλαμβανόμενην πράξιν ἐκείνων τὴν πράξιν, ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία, ἀφήνοντας πίσω τοὺς ἀνυπεράσπιστους. Διότι ἐὰν εἶχε συμβῇ ἓνα φιλότιμο ΟΧΙ στὶς ἐκτρώσεις ἀπὸ λαό, ἓναν λαὸ ποὺ θὰ ἔδινε ἐντολὴν ἐπέμβασης στὸν φιλόχριστο στρατὸ νὰ ἐπεμβῇ (ἔστω καὶ λίγοι νὰ ἦταν) θὰ νικούσαμε, θὰ σταματούσαμε τὴν σύγχρονη σφαγὴ τῶν νηπίων, μία σφαγὴ ποὺ ἐπαναλαμβάνεται ἕως τὶς ἡμέρες μας. Αὐτὴ λοιπὸν (ἢ τότε βλασφημία τῶν ἀξιωματοῦχων, σίγουρα καὶ πολιτικῶν, καὶ ὄχι μόνον στρατιωτικῶν) ἦταν ποὺ ἀπογύμνωσε τὸν ἄμαχο πληθυσμὸν στὴν Σμύρνη καὶ ὅπου ἄλλου στὴν σημερινὴ Τουρκία, ἀφηνόμενοι ἀνυπεράσπιστοι μετὰ ἄνδρες ἡλικιωμένοι, ἄρρωστοι καὶ γυναικόπαιδα στὸ μαχαίρι τοῦ Τούρκου.

ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΘΕΜΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΟΔΗΓΟ-ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΤΑΧΙΣΤΑ ΟΠΩΣ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ Η ΧΩΡΑ.

Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου-βδέλυγμα γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ κυττάρου τῆς οἰκογενείας= τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἐν Χριστῷ Ἑλλάς θὰ πρέπει νὰ ἐπέμβῃ γιὰ τὴν σύλληψιν τῶν προδοτῶν-πολιτικῶν καὶ ὁδηγηθῶν εἰς τὴν ἐξορίαν σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, διότι παρόντες μολύνουν (καὶ μὲ σεβασμὸν στοὺς αἰχμαλώτους, γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος καὶ τὸ δικὸν τους, ὥστε νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλέργειαν τῆς τροφῆς των στὰ χωράφια, κάτι ποὺ δὲν γνώρισαν οὐδέποτε, καὶ θὰ ὠφεληθῶν τὰ μέγιστα) καὶ ποὺ μάθαμε (ὅπως πληροφορηθήκαμε) τὰ ὀνόματα τους. Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ ἐπεμβήκαν: **Ἡ Νίκη** καὶ **Ἡ Σπαρτιάτης** μὲ 20 ψήφους γιὰ ὀνομαστικὴ ψηφοφορία, τώρα τοὺς γνωρίζουμε: θὰ ἐξορισθῶν. ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ΚΥΡΙΟΙ ΑΥΤΟ ΜΟΝΟΝ ποὺ ἀναφέρετε παρακάτω:

Θὰ σᾶς πετᾶμε ἔξω ἀπὸ τὶς Ἐκκλησίες ἄν...

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΑΡΑΚΟΥΝΗΘΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΑ= ΞΕΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΝ ΛΑΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ Ο ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΗΣ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΑΣ (θὰ τὸν κρίσουμε μὲ λαϊκὴ *ἐντολὴ* μέσα σὲ στρατιωτικὴ μονάδα παρουσία ἱερέων) ΣΤΟΝ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ.

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΓΑΛΑΚΤΙΑ: Πρέπει... νὰ ταρακουνηθοῦμε λιγάκι! Σάπισε ἡ κοινωνία.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ: Θὰ χαθοῦν πολλές ψυχές... Θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει ὁ Θεός.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΔΟΥΜΙΑΝΟΣ: Ἔρχονται δεινὰ. Φοβερά δεινὰ. Πυρηνικὸς ὄλεθρος.

ΕΑΝ ΔΕΝ ΦΕΡΕΙ Η ΕΛΛΑΣ ΣΥΝΤΟΜΑ (νὰ τὸ καταστρατηγήσει αὐτὸ προτείνουμε ὡς σχέδιο σωτηρίας τὸ πατριωτικὸ κίνημα "Νίκη", καὶ τὸ πατριωτικὸ κίνημα "Σπαρτιάτες") **ΕΠΙΑΝΩ** (ὡς καθοδηγητὴ-ἡγέτη) **ΕΝΑΝ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΑ**, ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΠΡΟΛΑΒΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΦΕΡΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΝΑΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΑ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΤΕΣ ΑΛΟΙΜΟΝΟ ΜΑΣ !

Τὶ εἶπατε ; «πὺ νὰ τὸν βροῦμε ;»

ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΝΑ ΤΟΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙ Ο ΘΕΟΣ!
Διότι τὸ εἶπε ὁ γέροντας ἅγιος Παῖσιος: «Ὁ ἡγέτης πὺ θὰ λυτρώσει τοὺς Ἕλληνες καὶ τὴ χώρα ὑπάρχει... Εἶναι εὐλογημένος ἀπὸ τὸ Θεό, καθαρὸς στὴν ψυχὴ, Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος καὶ δὲν εἶναι πολιτικὸς...» Εἶναι σαφέστατο λοιπὸν ὅτι καθὼς δὲν εἶναι πολιτικὸς εἶναι σίγουρα στρατιωτικὸς. Διότι, αὐτὸ πὺ φοβοῦνται καὶ τρέμουν οἱ δαίμονες εἶναι **τὴν εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας**, γνωρίζουν οἱ ἀντίχριστοι ὅτι θὰ

Λειτουργήσει ἡ εὐχή τῆς Ἐκκλησίας (ποὺ ἔβγαλαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς οἱ σύγχρονοι ἱεράρχες προδότες σὲ συμφωνία μετὰ τῶν ἀντιχρίστων πολιτικῶν) καὶ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ στεριώσουν.

Ὅταν ὁ Ἅγιος Πορφύριος καὶ ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁμιλοῦσε ὅτι θὰ ἔρθει ἓνας κυβερνήτης στὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ τὴν ὀδηγήσει σὲ ἔξοδο ἀπὸ τὶς συμφορές, δὲν νομίζουμε ὅτι ὁμιλοῦσε γιὰ προεδριλίκια.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐπείγει προτείνουμε ἄνωθεν φράση νὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπ' αὐτὴ: *"Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν".*

Διότι ἡ εὐχή θὰ φέρει εἰς πνευματικὴν ἐνίσχυσιν ὅλους τοὺς πρῶην Βασιλεῖς τοῦ Ἔθνους μας, (*εἶναι εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν: θεοφυλάκτων βασιλέων*) καὶ βεβαίως καὶ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον.

Ὅταν ὁμως παρεύρισκεται ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων (δυστυχῶς ἡ Ἀντίχριστος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας) καὶ θὰ λέγεται καὶ τὸ Πολυχρόνιο τῆς, ποὺ σημαίνει ὅτι μόνοι μας (ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ ἐπίσκοποι ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν) *δὲν ἀφήνουν τὴν Ἑλλάδα νὰ προστατέψει τὴν οἰκογένεια (=παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους).* Ἡ οἰκογένεια ἡ ἐλληνικὴ ἀποτελεῖται ὁμως ἀπὸ ἄρρεν καὶ θήλυν=*τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος*, καὶ τώρα περάσαν νόμον καὶ καταργῇ αὐτὸν τὸν ἱερὸν θεσμόν. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μνημονεύει τοὺς Βασιλεῖς ὀνομαστὶ μὲ δύο δεήσεις. *Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν (δείνων), παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν τοῦ*

Κυρίου δεηθῶμεν". "Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμήσαι καὶ υποτάξαι αὐτοῖς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν". Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος στήν Θεία τοῦ Λειτουργία μνημονεύει στήν μετὰ τὴν Μεγάλη Εἵσοδο μεγάλη τοῦ εἰρηνικὴ δέηση τοὺς βασιλεῖς χωρὶς τὰ ὀνόματά τους. Δηλαδή λέγεται: "Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοστέπτων ὀρθοδόξων βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν καὶ τῆς οὐρανόθεν βοηθείας καὶ νίκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν".

“ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα ”

Γενοιτο!

Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Παῖσιος εἶχε πεῖ κάποτε: «Ὁ Θεὸς περιμένει μία αἰτία προερχόμενη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ ἐπέμβῃ». Εἶναι λάθος λοιπὸν νὰ περιμένουμε, ὡς ἀναμένοντας ἐν πλάνῃ τὸ «πραξικόπημα Τοῦ Θεοῦ», ἐννοώντας κατὰ κάποιον τρόπο τὴν Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, **βεβαίως καὶ ὑπάρχει ἡ Δικαιοσύνη Τοῦ Θεοῦ**, ἀλλὰ νὰ μὴν νομίζουμε ὅτι θὰ ἐπέμβῃ ὁ Θεός, σὲ ἓναν ἄδικο λαό, γιατί ὁ λαὸς μας ἔστω καὶ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζει αὐτοκαταργῇ τὸ δίκαιο του μὲ τὴν ἀδράνεια του, δηλαδή ἐμεῖς νὰ καθόμαστε στὸν καναπὲ μας, χωρὶς τὸν ἀγώνα, καὶ τὴν συμμετοχὴν στὸν ἀγώνα γιὰ τὸ ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας. Διότι ἡ ἐλευθερία κερδίζεται μὲ ἀγῶνες, ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνους μας τὸ ἀποδεικνύει. Πῶς θὰ ἐλευθερωνόμαστε ἐὰν δὲν ξεσηκώνονταν ἡ Ἑλλάδα στρατιωτικὰ τὸ 1821 ; ἡ διαφορὰ μὲ τὸ τότε εἶναι σὲ ἓνα πράγμα: ἡ παγκοσμιοποίηση ὡς ἓνας ὑπαρκτὸς καταχθόνιος

στρατὸς ἔχει θέσει δούρειους ἵππους τοὺς δικоὺς τους μέσω τῶν φερόμενων ὡς Ἑλλήνων πολιτικῶν. Καὶ ἡ ἐλευθερία γίνεται ἀγαθὸ μόνον ὅταν δὲν σκλαβώνεται ὁ ἄνθρωπος σὲ ψευδεῖς ἐλευθερίες, ἀχαλίνωτες, σκλαβώνεται ἐπίσης ὅταν δὲν ὑπάρχει ὁ περιορισμὸς ὁ ἐν Θεῷ, ποὺ ἔχει χαρακτήρα αὐτὸς ὁ περιορισμὸς τῆς προφύλαξης ἀπὸ τὸ κακό. Σκλαβώνεται στὴν κακὴ ἐλευθερία= δαιμονικὴ ἐλευθερία ὁ ἄνθρωπος ὅταν ὑπάρχει **ἡ παραμέληση**, καὶ ἡ μὴ πρέπουσα πρόνοια ἀπὸ τὴν πολιτείαν. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος δὲν σκλαβώνεται στὸ δαιμονικὸ (ὅπως τὰ δικαιώματα τῶν κιναιδων) ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθερος. Ἐὰν σκλαβώνεται στὸ δαιμονικὸ δὲν εἶναι αὐτὸ ἐλευθερία, οἱ δαίμονες ξέρουν μόνον νὰ σκλαβώνουν δίνοντας ἓνα ψευδὲς συναίσθημα ἐλευθερίας, καταπατώντας κάθε ἠθικὸ φραγμὸ καὶ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια γιὰ νὰ σκλαβώσουν= κολάσουν μετέπειτα καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου αἰώνια, δηλαδή μετὰ θάνατο. Καὶ ἡ ἱστορία κύριοι καὶ κυρίως τὸ ἀποδεικνύει. Ὅταν θελήσαν ἐπὶ παραδείγματι κάποιοι πολιτικοὶ τῆς παγκοσμιοποίησης νὰ φέρουν τὸ καθεστῶς τοῦ Χότζα στὴν Ἀλβανία καὶ αὐτὸ τὸ καθεστῶς νὰ ἐπεκταθῇ στὴν ταλαίπωρη Ἑλλάδα μας, φέρνοντας αὐτὸ τὸ πολιτικὸ καρκίνωμα, δηλαδή τὸ μῖασμα τοῦ κομμουνισμοῦ στὴν χώρα μας, τότε ἦταν ποὺ ἐμπράκτως ἐπενέβησαν κάποια παλληκάρια, καὶ μαζί μὲ αὐτοὺς καὶ ὁ Ἅγιος Παῖσιος (ὡς στρατιώτης ὑπηρετώντας στὸν ἐθνικὸ μας στρατὸ).

Τὸ νὰ ἀποκόπτης λοιπὸν ἓνα καρκίνωμα = τὸ κακὸ νομοθέτημα εἶναι ὄντως μιὰ πράξη ἀπελευθέρωσης, καὶ δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ ἡ λέξη ὀνομάζεται: **πραξικόπημα** (τὸ λέγει καὶ ἡ ἴδια ἡ λέξη: πραξη+κόπτω). Ἡ λέξη λοιπὸν σημαίνει: στὴν προκειμένη περίπτωσις ἑνὸς ἀντιχρίστου νόμου ὡς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ κακοποιὸ λειτούργημα, τὸ ἐν λειτουργίᾳ νομοθέτημα-καρκίνωμα ποὺ ἐνεργῇ καταστροφικὰ ἐπάνω στὸν ἴστο τῆς

πολιτείας· σημαίνει : **περικόπτω** **μιὰ κακὴ πράξη= κακὸ νομοθέτημα** **ποὺ εὐρίσκεται ἐν λειτουργίᾳ ἐπάνω στὸν κοινωνικὸ ἰστὸ τῆς πολιτείας, τῆς κοινωνίας.** Αὐτὸ κάνουν καὶ οἱ χειρουργοί-ἱατροὶ ὅταν ἀφαιροῦν καρκινώματα, τὰ ἀφαιροῦν γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀσθένεια ὅπου τὸν σκλαβώνει. Ἀλλὰ ἂς συνεχίσουμε μὲ τὴν λέξη κλειδί, τὴν λέξη: **ἐγκύκλιος.** Καταρχήν, ὡς ἐπίσημη ἐρμηνεία ἢ λέξη: ἐγκύκλιος εἶναι μία ἔγγραφη ὁδηγία γιὰ τὴν ἐφαρμογὴν κάποιου νόμου ἢ διατάγματος, ἢ ὁποῖα ἀποστέλλεται ἀπὸ μία κεντρικὴ ἀρχὴ στὶς ὑφιστάμενες τῆς ὑπηρεσίες (ὕπουργικὴ / ἐρμηνευτικὴ ἐγκύκλιος).

Ἐπίσης, κατὰ ἰδιαίτερες περιπτώσεις ἢ ἐγκύκλιος τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ μία ὁδηγία γιὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴ **κάποιου ἀντιχρίστου νόμου, κάποιο ἄλλου ἀντίχριστου νομοθετήματος-ἐγκύκλιος** (ὅπως αὐτὸν περὶ γάμου καὶ κηδεμονίας τῶν νηπίων ἐκ τῶν ἀνωμάτων) .

Ἀντιπαραθέτει λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μία ἄλλη ἐγκύκλιος, ὡς ἔχει ἀποστολή, ποὺ στηρίζεται στὸν πνευματικὸν νόμον τοῦ Θεοῦ (ὅπως στὴν πρόσφατη περίπτωση ποὺ ἀναγκάσθηκε ἐκ ἱερᾶς ὑποχρέωσης καὶ ἱεροῦ χρέους ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος) καὶ ὅταν καὶ φυσικὰ προηγῇται αὐτὸς (=ὁ ἀντίχριστος νόμος) ποὺ λαμβάνεται ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἀρχή. Ἔχει λοιπὸν κατόπιν σκοπὸ ἢ ἔκτακτη ἐκκλησιαστικὴ ἐγκύκλιος (=ὡς ἔκτακτο μέτρο, διότι ἡ Ἐκκλησία ἔχει καὶ ρόλο θεραπευτικὸ, ὡς κάποιο πνευματικὸ νοσοκομεῖο ποὺ εἶναι) νὰ ἀντιπαραταχθῇ (στὸν ἀντίχριστο κρατικὸ νόμο) μὲ τὴν ὀρθὴ τώρα ὁδηγία πρὸς τοὺς πιστοὺς, ὅπως τὴν φερόμενην πρόσφατα ὡς ἐγκυκλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δηλαδή, στὸ νὰ ἀντιπαραταχθεῖ στὸν ἀντιχριστιανικὸν νόμον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνει αὐτὸς ὡς ἀρρωστημένος νόμος τὸν ὅλον παράνομο κύκλο ἐφαρμογῆς του (ὡς νόμου τοῦ κράτους) ἀπὸ τὴν κυβέρνηση, δηλαδή, νὰ τεθῇ εἰς

ἐφαρμογήν ὡς νόμος τοῦ κράτους ἢ διακοπὴ του. Ἀλλὰ γιὰ νὰ συμβῇ αὐτὸ (=ἡ διακοπὴ στὴν πράξη τοῦ ἐν λειτουργίᾳ κακοποιοῦ νόμου ὡς νόμος τοῦ κράτους) θὰ πρέπει πρῶτα νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἄμεση παρέμβαση ἀπὸ τοὺς ἀξιωματούχους τῆς ἔννομης πολιτείας ἐν Θεῷ (στρατιωτικούς, ἀστυνομικούς, δικαστικούς, πολιτικούς) καὶ φυσικὰ καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱερωμένου κλήρου (ἱερεῖς καὶ μοναχοί) ποὺ τελικὰ ὅλοι αὐτοί, ἐμεῖς δηλαδὴ ὅλοι, **θὰ ἀποκαταστήσουμε τὴν τάξη** (δηλαδὴ νὰ εἰσέλθει σὲ ἐφαρμογὴ καὶ λειτουργία ἡ ἄμεση ἐπέμβαση τοῦ στρατοῦ ὡς ἐντολὴ λαοῦ,= σὲ αὐτὸ ποὺ ὄχι τυχαία λέμε: **ὄργη λαοῦ φωνὴ Θεοῦ**).

Πρέπει λοιπὸν , νὰ μάθει τὸ ἐν Χριστῷ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι οἱ τοιοῦτοι κυβερνήτες ποὺ ἐκφέραν πρὸς ψήφισα καὶ ψηφίσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ= οἱ Βουλευτὲς ἕναν τέτοιον ἀντίχριστον νόμον ἔχουν πνευματικὰ ὅλοι ἐκπέσει τοῦ ἀξιώματος τους, καὶ φυσικὰ καὶ τῶν καθηκόντων τους.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΚΟΥΟΥΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ. Τὶ δὲν καταλαβαίνουμε; Πρῶτα φυσικὰ οἱ ἐπικεφαλῆς ἀξιωματοῦχοι τῆς κυβέρνησης, **πρωθυπουργὸς, ὑπουργοί, ἢ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας** (ποὺ τὰ ὑπογράφει κατοχυρώνοντας τα) , καὶ φυσικὰ καὶ τὸ λοιπὸ σύστημα ποὺ τοὺς ὑπηρετοῦν (= οἱ ὑπὸ κάτω) = **αὐτοὶ ὅλοι ποὺ τοὺς ὑπακούαν= παρελθὸν χρόνος** **τώρα: παρόντα χρόνο: ΕΧΟΥΝ ΕΚΠΕΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ** (=ὅλοι οἱ βλάσφημοι πολιτικοὶ καὶ οἱ συνεργοὶ τῶν ποὺ τοὺς ὑπηρετοῦσαν), **ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΟΥΔΕΜΙΑ ΙΣΧΥ.**

Μά, ἐὰν τὸ διαβάσουν αὐτό, ἢ τοὺς τὸ εἶπῃ κάποιος στὸν πρωθυπουργὸ (Κυριάκο Μητσοτάκη) , καὶ στὴν ἀνώτατη φερόμενη ἀρχὴ τοῦ κράτους, στὴν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας (Αἰκατερίνη Σακελλαροπούλου) ὅτι ἔχουν ἐκπέσει τοῦ ἀξιώματος

τους καὶ σταματοῦν νὰ τοὺς ὑπακοῦν, θὰ ποῦν ἐν μεγάλῃ ἀπορίᾳ ἔντρομοι, θυμωμένοι καὶ κακιωμένοι :

«Τί; **Ἐγώ**, (ἡ ἐμεῖς) **ξέρετε ποιὸς εἶμαι ΕΓΩ;** (ἡ «ποιοὶ εἴμεθα ἐμεῖς ;») «**Ἐγὼ** εἶμαι ὁ ἀξιότιμος πρωθυπουργὸς τῆς χώρας !.» **Ἐγὼ** (θὰ πεῖ μὲ τὴν σειρὰ της ἡ Αἰκατερίνη Σακελλαροπούλου πὺν ἔχει ὑπογράψει αὐτὸν τὸν ἄθλιο νόμο) εἶμαι ἡ ἀξιότιμη πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ! μοῦ ὀφείλετε σεβασμὸ καὶ ὑπακοή.

Καὶ τοὺς ἀνταπαντοῦμε: Καταπατῆτε ἐν πρώτης ἐσεῖς τὸ νόμο τῆς πολιτείας, καὶ δὲν τὸ σέβεστε, τὸ ἴδιο τὸ Σύνταγμα:

Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος τὸ ἄρθρον 1, παράγραφον 2αν , γράφει καὶ τὰ ἐξῆς συγκλονιστικὰ:

«Ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ προστασία τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦν τὴν πρωταρχικὴ ὑποχρέωση τῆς Πολιτείας».

Ὅχι λοιπόν κύριε καὶ κυρία, δὲν ἔχετε ἐσεῖς πρῶτα σέβας γιὰ τὴν οἰκογένεια, τὸ κύτταρο τῆς οἰκογενείας πὺν στηρίζεται ἡ πολιτεία, καὶ ἐν πρώτης σέβας στὸν Θεό, καὶ ζητᾶς ἐσὺ σεβασμὸ στὸ ἀξίωμα σου;

Ποιὸς σοῦ ἔδωσε κυρία μου, ἡ κύριε ὑπερήφανε τὸ ἀξίωμα τῆς πολιτείας ; Ἐὰν ἐν πρώτης δὲν ἦταν θέλημα Θεοῦ;

Δὲν ἔχετε πλέον κανένα ἀξίωμα, ἀφοῦ περιφρονῆς τὸν ἴδιον τὸν Θεὸ πὺν σὲ ἄφησε νὰ ἔχεις αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, τὸν Θεὸ πὺν οὔτε σέβεσαι τίς ἐντολὲς Του καὶ πὺν βεβαίως καὶ δὲν τὸν ἀγαπᾶς. Διότι ἐὰν τὸν ἀγαπούσατε θὰ τηρούσατε καὶ τίς ἐντολὲς Του. Δὲν ἔχετε ὡς δίκαιο δικαίωμα ἐπίσης καμμία πνευματικὴ ἰσχὺ, καθὼς κρατᾶτε μόνον τὴν δαιμονικὴ ἰσχὺ (τὸ **Ἐγὼ** σας πὺν στηρίζει τὸ Ἀντίχριστο) . **Καὶ ἐὰν δὲν μετανοήσετε, καὶ δὲν ζητήσετε συγνώμη γιὰ τὸ ἄθλιο καὶ ἄγριο αὐτὸ ἐκτοπισμὸ ἐκ τῆς συνειδήσεως σας,** ἐπιδιώκοντας στὸν ἐκτροχιασμὸ τῆς

κοινωνίας, τὸν ἐνταφιασμό τοῦ **κυττάρου τῆς κοινωνίας** ποῦ εἶναι ἡ **οἰκογένεια**, τοῦ κυττάρου τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους μας, ἐὰν δὲν μετανοήσετε ἀπὸ αὐτὸ τὸν κατήφορο περιφρόνησης καὶ **ιδίως τῆς μεγάλης βλασφημίας** κατὰ Τοῦ Θεοῦ, (γιατὶ περὶ βλασφημίας πρόκειται), **μὴν περιμένετε ὑπακοὴ ἀπὸ ἐμᾶς ὅλους, μὴν περιμένετε καὶ κανένα ἔλεος.** Δὲν ἔχετε πλέον καμμία ἀρχή, καὶ καμμία ἰσχύ, **εἴσθε οἱ ἐκπεσόμενοι τοῦ ἀξιώματος σας,** καὶ ὄντως μὴν ἔχοντας πνευματικὴ ἀρχή, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ξερά, καίγεται, καίγεται ναί, γίνεται στάχτη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ νομικὴ ἐπακόλουθη ἀρχὴ τοῦ πολιτικοῦ σας ἀξιώματος ἀπὸ τὴν ἐν Θεῷ πολιτεία, **διότι ὁ Θεὸς δίνει τὰ ἀξιώματα ἐν πρώτης, καὶ ὁ Θεὸς τὰ παίρνει μέσω τοῦ φιλόχριστου λαοῦ καὶ στρατοῦ.** Αὐτὸ τὸ διδαχθήκαμε ἀπὸ τὸν Ἅγιο τοῦ Θεοῦ: ***Γέροντας Παῖσιος: Ἀνυπακοὴ σὲ βλάσφημο.***

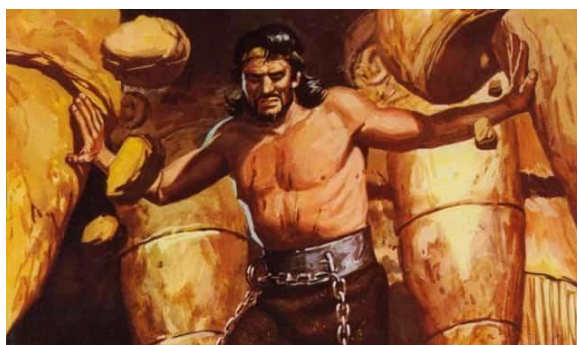
ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ.

Καντήλι ποῦ καίει εἶναι ἡ ψυχὴ, ποῦ μέσα της καίη ἓνας καημός. Ὁ καημός εἶναι ἡ φλόγα στό καντήλι τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ φωτιά της εἶναι δύο, δύο φωτιές ποῦ παλεύουν ἀναμεταξύ των· ἢ μία παλεύει μέ τίς ἁμαρτίες ποῦ τὴν καίουν, καὶ ἡ ἄλλη, ἢ ἄλλη εἶναι ποῦ λαχταρᾷ ἡ ψυχὴ γιὰ τὸ μεγάλο βῆμα τῆς ἀπελευθέρωσης· **τό γενναῖο βῆμα, τὴν Μεγάλῃ Απόδραση.**

Εἶναι **τό βαρὺ φορτίο** τῆς ψυχῆς, ὅπως ἀναφέρει στό συγγραφικὸ του ἔργο : «**Η ΘΑΛΑΣΣΑ**» (τοῦ **Αὐγουστίνου Καντιώτη**). Ἐνα φορτίο ποῦ δὲν τὴν ἀφήνει νὰ ἀπογειωθῇ, καὶ νὰ πετάξει στὸν δημιουργό Του, νὰ πετάξει στὸν Θεό, γιὰ νὰ καταθέσει συντριβόμενος στό βιβλιάριο τῆς μετανοίας του τίς ἁμαρτίες του, καὶ ὁ καλὸς Θεὸς νὰ τοῦ ὑπογράψῃ τὴν ἀπαλλαγὴ

του βάρους, του βάρους που θά βαρύνει τό φτερούγισμα τῆς ψυχῆς του εἰς Αὐτόν (τόν Θεόν μας).

Ὁ παλαιός ἄνθρωπος, ὁ παλιάνθρωπος, περιμένει ὁ καλός Θεός, περιμένει νά χαθεῖ, νά τόν χαλάσῃ ὁ τολμῶν μετανοῶν ἄνθρωπος, νά φέρει τόν χαλασμό του, τήν ἀνατροπή. **τὴν ἀληθινὴ ΕΠ-ΑΝΑΣΤΑΣΗ!** Περιμένει ὁ καλός Θεός, περιμένει νά σηκώσῃ ὁ μετανοῶν ἄνθρωπος ὡς τόν Σαμψών τό ἀμαρτωλό φορτίο τῆς ψυχῆς του.

Περιμένει τόν τολμῶν νά νικήσῃ!!! Νά σπάσῃ τίς ἀλυσίδες του, νά τό σηκώσῃ τό βάρος, καί νά τό πετάξῃ κάτω, κάτω στό πηγάδι τῆς κόλασης, καί νά χαθεῖ, σμπαραλιάζοντας το σέ χίλια κομμάτια! νά κάνει τόν ἄθλο πού μπορεῖ, καί στή θέση αὐτοῦ (τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου) νά ἀνατείλῃ ἓνα νέος, ὀλοκαίνουργος, ὑγιής, καί ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Ἕνας νέος δυνατός ἄνθρωπος, γιά νά ξεχυθῇ τώρα ἀγωνιστῆς ὀρμώμενος ξανά στό ποτάμι τῆς ζωῆς, ἢ νά χαθεῖ (ὡς τόν ἥρωικό Σαμψών) μέ αὐτοθυσία γιά τήν πατρίδα του ὅταν τοῦ ἐπιτέθηκε ἡ τὸν αἰχμαλώτισε ὁ ἐχθρός. Νά ξεχυθῇ στό ποτάμι τοῦ κόσμου, καί ὡς τήν πέστροφα νά ἐπιστρέψῃ ἀντίθετα ἀπό τό ρεῦμα τῆς, ἀντίθετα στό ρεῦμα τοῦ κόσμου, ἀντίθετα στό ρεῦμα τῆς «νέας ἐποχῆς», φθάνοντας στήν οὐράνια γενέτειρα του (στόν παραδεισο).

Ἀλοίμονο ὅμως! ἐάν αὐτός ὁ ἄνθρωπος δέν πάρῃ τά σωστά βήματα του πρὸς τό ἐξομολογητήριο τοῦ καλοῦ του ἱερέα, διότι,

ἐάν τά βήματα του τά ἀρπάξει ἡ πλανεύτρα μοίρα, καί τά σύρει βαριά , ὡς τόν κατάδικο στήν πλάνη τοῦ ἄθλιου μας κόσμου, τήν φυλακή τοῦ κόσμου, ἢ τά ἐγκλήματα πού δέν θά μπορέσει νά ἀποφύγει, καί ἡ φυλάκιση του (πίσω ἀπό τά σίδερα τῆς φυλακῆς).

Ἀλοίμονο ἐάν δέν προλάβει, καί τόν πιάσει ἡ νύχτα, καί κλείσουν οἱ δρόμοι, καί κλείσουν καί οἱ οὐρανοί, καί τότες ποῦ νά σταθεῖ ; ἀπό ποῦ νά πιασθεῖ ; Τότες, ἓνα πηγάδι ἀνοίχτηκε γι' αὐτόν , πηγάδι βαθύ, καί ἡ νύχτα θά εἶναι βαθιά. Ἀλοίμονο τότες, ἐάν δέν ἀποτινάξει ἀπό πάνω του τήν μαύρη του μοίρα πού εἶναι οἱ ἁμαρτίες του, τό θυμητικό τοῦ πρόσκαιρου, καί τό ἀπατηλό τοῦ κόσμου, καί κλείσουν οἱ οὐρανοί γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς του. Τότες , ἀπόψε , αὔριο, ἢ μεθαύριο, αὐτός θά χαθεῖ ὅ καί ἡ Παναγία γνωρίζει, γνωρίζει καί δακρύζει, δακρύζει γι' αὐτούς ποῦ θά χαθοῦν, γιατί ὡς ἡ μεγάλη Μάνα γνωρίζει, τά γνώρισε τότες ποῦ βαπτίστηκαν, τά γνώρισε μικρά καί ἁθῶα, καί γνωρίζει τώρα ὅτι αὐτά τά παιδιά (τά ἀμετανόητα) θά χαθοῦν γιά πάντα.

Παιδιά ποῦ μεγάλωσαν, καί τά ἀπορρόφησε ὁ κόσμος, ἡ πλανεύτρα ἁμαρτωλή νύχτα, καί ὅταν ἔρθει τό ξημέρωμα, θά τά ἀφήσει ἡ Ἀνατολή , θά τά ἀφήσει μακριά ἀπό τήν οὐράνια θαλπωρή τῆς Παναγίας μας , θά εἶναι πιά ἓνα σβησμένο καντήλι (βλέπετε: [ANAMENO KANTHΛI](#): ὅταν οἱ ζωντανοί

*ἀνάβουν τό καντήλι γιά τούς ἀποθανόντες, καθώς ὑπάρχει ἐκεῖ
ἡ ἐλπίς, ἡ ἐλπίδα γιά νά σωθοῦν, πράττοντας οἱ ζωντανοί
μεγάλες καί γενναῖες πράξεις).*

Ἀλλά γιά νά κάνει κάποιος γενναῖες πράξεις πρέπει νά εἶναι
ζωντανός, νά εἶναι ἀναμένη καί ζωντανή ἡ ψυχή, σάν τό
καντήλι πού καίει, νά ἔχει ζωντανή πίστη (ὀρθόδοξος χριστιανός)
καί ὄχι πεθαμένη (ψεύτικη πίστη) , οὔτε νά εἶναι σβησμένο κερί
(δηλαδή ἡ ψυχή ποῦ μεταβαίνει στό σκοτάδι τῆς κόλασης, καθώς
σπέρνει τήν ἀδικία καί τόν θάνατο σέ ἀθῶες ψυχές).

Οἱ νέοι μας πρέπει νά ἔχουν καλά πρότυπα στήν ζωή τους,
δυστυχῶς ὅμως, σήμερα, τά πρότυπα τά καλά εἶναι μετρημένα
στά δάκτυλα τοῦ ἑνός χεριοῦ. Ἡ φιλοπατρία, καί ἡ αὐτοθυσία
γιά τόν συνάνθρωπο ποῦ ἀδικῆται, ἡ συμμετοχή στά βάσανα τῶν
φτωχῶν, τῶν ἀδικημένων καί τίμιων συμπατριωτῶν μας καί
συνανθρώπων μας, πρέπει νά εἶναι πρωτεῦον μέλημα μας ὥστε
νά φέρουμε τήν ψυχή μας ὡς κάποιο ἀεροπλάνο σέ κλίση
στροφῆς γιά νά διέλθουμε ἀπό μέσα ἀπό τό κάθε πρόβλημα, καί
νά τό ἐλευθερώσουμε. Δέν εἶναι πολλά χρόνια, πού ἕνας
ἥρωικός Ἕλλην πιλότος γύρισε τό ἀεροπλάνο του πρὸς τό
πρόβλημα, τό πρόβλημα ποῦ βίωναν τότες κάποιοι
συμπατριῶτες μας (στήν Βόρειο Ἡπειρο), δίνοντας μηνύματα στίς
ἐλεεινές ἐξουσίες, καί μαθήματα γενναιότητος καί αὐτοθυσίας. «
*. . καί παίρνει τήν στροφή τοῦ μυαλοῦ του, γυρίζει τό ἀεροπλάνο
του στή γυναίλη τζαμαρία τῶν καλαμαράδων τῆς
γραφειοκρατίας, χίλια κομμάτια νά γίνουν ὅλα ! (ἀεροπλάνο του,
καί τό σῶμα του), ἀρκεῖ ὡς νιφάδες χιονιοῦ, ὡς
ἀπαστράπτουσες στάχτες νά πέσουν τά ἐλπιδοφόρα μηνύματα
στήν γῆ.»*

Αὐτή λοιπόν εἶναι αὐτοθυσία πραγματική, καί ὅπως λέει
καί τό τραγούδι « *ἀπόψε κάποιος θά χαθεῖ, κάπου νυχτώνει,*

ἀπόψε κλείσαν οἱ οὐρανοί γιά νά μή δοῦν τί θά γενεῖ , ἀπόψε θά γίνει χαλασμός, δηλαδή χαλασμός στά σχέδια τῶν παλιανθρώπων , τά σχέδια των ποῦ θά χαλάσουν.»

<https://www.youtube.com/watch?v=KYwDRzDAI6A>

Τό παρόν ἔντυπο εἶναι ἓνα ἔντυπο συλλογισμοῦ γιά τῶν ἔννοια τοῦ ἥρωισμοῦ, εἶναι ἐπίσης ἓνα ἰδιαίτερο πόνημα-μήνυμα, μέ σκοπό τήν προετοιμασία τῶν Ἑλλήνων ὀρθόδοξων Χριστιανῶν ὅπως ἐτοιμασθοῦν γιά τά δύσκολα χρόνια πού μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ ὀνομαζόμενη «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» τῶν ἀντιχρίστων δυνάμεων. Οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες χριστιανοί ὀφείλουν νά προετοιμασθοῦν γιά ἀντίσταση μέ ἀπόβαση εἰς νῆσον-καταφύγιον καί καθάρσεως, εἰς νῆσον ἔξωθεν τοῦ κοσμικοῦ ἀντιχρίστου συστήματος, κάτι παρόμοιο μέ τήν ἀπομόνωση τοῦ ἱάπωνα στρατευμένου στό Β! παγκόσμιο πόλεμο, ὅταν ἔζησε γιά 30 περίπου χρόνια ἀπομονωμένος ἀπό τόν ἔξω κόσμο , καί πού διαμήνυσε σέ ὅλον τόν κόσμο μέσα ἀπό τό καταφύγιο του , ἐκεῖ στόν ἔξω κόσμο , τό δικό του ἥρωικό καί πανανθρώπινο γενναῖο μήνυμα του : « **ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ**». Παρόμοιο καταφύγιο-ἀντίστασης μέ ἐκεῖνο τοῦ ἱάπων Χίρο-ο Ὀνόντα λοιπόν, ἀλλά μέ τήν μεγάλη διαφορά συγχρόνως ὅτι ὀφείλουμε νά εἶναι ἀπείρως κατ' οὐσίαν ἱερώτερο τό δικό μας καταφύγιον-ἀντίστασης (κάνοντας τή σύγκριση), καθώς θά εἶναι πολύ ἀνώτερο τῶν ἐπίγειων ὑψηλῶν ἰδανικῶν τῶν ξένων Ἑθνῶν, καί στρατῶν τοῦ κόσμου, πού πολεμοῦσαν μόνον γιά τήν πατρίδα. Ἐμεῖς ὡς Ἕλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ κληθέντες ἀπό τόν Θεό νά διδάξουμε τήν ἀλήθεια στήν ἀνθρωπότητα, θά ἀγωνισθοῦμε πρῶτα ὑπέρ πίστεως, καί ἔπειτα καί ὑπέρ πατρίδος, θέτοντας φωτεινή κορωνίδα μήνυμα σέ ὅλον τόν κόσμο, τό ὑψηλότερο ἱερό ἀγαθό καί σκοπό τοῦ ἀνθρώπου στήν γῆ. Καί αὐτό τό ἱερό καί πανανθρώπινο καθῆκον δέν θά μπορούσε νά εἶναι ἄλλο ἀπό τό νά ἀγωνιζόμαστε στόν βίον μας

γιά έναν ἐλεύθερο, καλύτερο κόσμο, έναν κόσμο ὅπως θά τόν ἤθελε ὁ οὐράνιος Πατέρας μας, ὁ μεγαλοδύναμος Θεός, καί ὄχι νά ἀγωνιζόμαστε γιά έναν κόσμο πού θά εὐρίσκεται κάτω ἀπό τόν σκλαβωτικό ζυγόν τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ πατέρα τῆς ἁμαρτίας πού εἶναι ὁ διάβολος. Ἀγῶνας Ζωῆς, καλύτερου κόσμου γιά τά παιδιά μας, καί ὄχι ἀγώνα γιά μία ὑποδουλωμένη «ζωή» γιά μετέπειτα αἰώνιο θάνατο, ὅταν θά ἐγκαταλείψει ἡ ψυχή τόν μάταιο ἐτοῦτο κόσμο· ἀγώνα Ζωῆς Ζωντανῶν στήν αἰωνιότητα, καί ὄχι ἀγώνα ~~ζωντανῶν-νεκρῶν~~ στερούμενοι τήν Ἀναστάσιμη Ζωή στήν αἰωνιότητα. Θά εἶναι ἕνας ἀγῶνας ἱερός μέ ὑπερυψωμένη τήν σημαία μας, καί τόν σταυρό τῆς σωτήριας πίστεως μας (ὀρθοδοξία), ὑπενθυμίζοντας στήν ἀνθρωπότητα τήν πραγματική ἐλπίδα ἀναστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδή τήν Ἀνάσταση πού ἐκπηγάζει ἀπό τό παγκόσμιο θαῦμα ἔλευσις τοῦ Ἁγίου Ἀναστάσιμου Φωτός κάθε χρόνο στά Ἱεροσόλυμα, τό λυτρωτικό Ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, πού φέρνει τήν πραγματική ἐλευθερία, τό πραγματικό φτερούγισμα ψυχῆς στήν ἀληθινή ἐλευθερία, ἐνάντια στήν σκλαβιά καί τήν ἀθλίαν ὑποδούλωση ἐκ τοῦ Ἀντιχρίστου. Θά πρόκειται περί ἀγῶνος ἐπιβίωσης τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας στό πῶς πρέπει νά ἀγωνιζόμαστε καί θυσιαζόμαστε γιά έναν καλύτερο κόσμο, παραδειγματίζοντας καί τά ὑπόλοιπα Ἕθνη τῆς γῆς.

Πατήστε το παρακάτω νά ἀκούσετε ἕνα ὠραῖο τραγούδι.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ-ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

<https://www.youtube.com/watch?v=4DuYkqDA9ZY>

Ἡ ἔννοια στόν τίτλο τοῦ ἐντύπου.

Τό φτερούγισμα= ἡ *ἀπελευθέρωσις (πολλῶν ἐννοιῶν) τῆς ὑπακοῆς.

Ἡ ἐντολή ὅπου πραγματοποιήθηκε, καί ἔχει τώρα τήν συνείδηση του ὁ ἐκτελῶν τήν ἀποστολή του ἡσυχῇ ὅτι ἔπραξε τό καθῆκον του.

Σημαίνει επίσης καί ὅτι ὁ στρατευμένος τῆς ἀποστολῆς ἀπαλλάσσεται ἀπό μία στρατιωτική ἐντολή, ἀπό ἕνα καθῆκον (στήν παροῦσα περίπτωση τοῦ ἰάπωνος). Λύονται δηλαδή οἱ ὁδηγίες ἀποστολῆς του, καί ὁ στρατιώτης ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του, καί μεταβαίνει στήν κατάσταση ἑνός ἐλεύθερου πολίτη, καθὼς ὁ πόλεμος ἔχει τελειώσει. Ἀκόμα, ἔχει τήν ἐννοίαν ὅτι φεύγει ὁ ἄνθρωπος κάποτε ἀπό τόν παρόν ἐπίγειο κόσμο (μέ τόν θάνατον του δηλαδή) καβάλλα μέ τό ἄσπρο ἄλογο ἐκεῖνο, τό ἄλογο τῆς ὑπακοῆς, ὅπου θά τόν μεταφέρει ἐλπίζει σέ ἕναν ἀνάπαυσις συνειδησιακά τόπο· Τό φτερούγισμα τῆς ὑπακοῆς (ὡς τίτλος) σημαίνει ἐπίσης στρατιωτικό χαιρετισμό, συγκεκριμένα : ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟ, διότι ἡ παλάμη λαμβάνει σχέδιο φτερούγας κάτω ἀπό τήν νόηση=λογικῆς ἀρχῆς, τοῦ μετώπου (μέτωπο= ἡ ἐμπροσθοφυλακή στήν μάχη).

Ἄν καί ὑπάρχουν πολλοί χαιρετισμοί, (ὅπως: ὁ νοσηρός ἐπεκτατισμός, βλέπε: τοῦ Χίτλερ) ἡ παραπάνω φωτογραφία εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη ὡς ὁ ὀρθόδοξος ἀεροπορικός (στρατιωτικός) χαιρετισμός, καί γίνεται καί ἐνστικτωδῶς (ἐδῶ), ἀπό τόν στρατευμένο, καθὼς βρίσκεται κάτω ἀπό τά φτερά τοῦ ἐλικοπτέρου. Εἶναι ἡ φωτογραφία ὅπου ἀποχωρεῖ ἀπό τίς

Φιλιππίνες ό ήρωας τής ύπακοής, ό Χίρο-ο Όνόντα, φτερουγίζοντας γιά τήν πατρίδα του. Ό Χίρο-ο Όνόντα ύπῆρξε ένα πρότυπο ανθρώπου : [ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ](#), όταν αποκομμένος από τήν πατρίδα του τήν Ιαπωνία, αποκομμένος από τόν κόσμο, επικοινωνούσε συνειδησιακά πολλές φορές μόνο μέ τήν [ψυχή του-πνευματικό ασύρματο του](#), ψυχή δημιουργήμα του Θεού, διαγράφοντας ιστορικά τήν δική του μάχη, τόν δικό του πόλεμο: [ΤΟ ΓΝΩΘΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ](#)· αυτό είναι καί τό όλον νόημα στό παρόν έντυπο σχετικά μέ τόν πρωταγωνιστή ήρωα Χίρο-ο Όνόντα. [Η συνείδησις του οδηγός](#), αυτή είναι ποῦ τόν κράτησε οὐσιαστικά τόν μοναδικό ἐπιζώντα στήν ζούγκλα τῶν Φιλιππίνων. Άς διδαχτοῦμε λοιπόν αρκετά ἐξ αὐτῶν.

Ό Χίρο-ο Όνόντα εἶχε πολλά χρόνια γιά νά βρεθεῖ μονάχος του μέ τήν συνείδησιν του, ἐν πλήρη ήσυχία. Ό ἅγιος Παῖσιος όμιλεῖ γιά τήν ήσυχία, ἄς τόν ἀκούσουμε: «[Η ήσυχία είναι μεγάλη υπόθεση, ακόμα καί νά μήν προσεύχεται κάποιος, καί μόνον μέ τήν ήσυχία προσεύχεται, είναι μυστική προσευχή. Αὐτός ποῦ κάνει δουλειά πνευματική μέσα στήν ήσυχία \[βυθίζεται μέσα στήν εὐχή\]\(#\). Ξέρεις τί σημαίνει \[βυθίζεται μέσα στήν εὐχή\]\(#\); Τό παιδάκι όταν λουφάζει μέσα στήν ἀγκαλιά τής μάνας, δέν μιλάει, \[είναι ένωση πλέον, επικοινωνία\]\(#\).](#)»

Έτσι θαρρῶ καί ό Χίρο-ο Όνόντα, κάπως ἔτσι θά πρέπει νά βίωσε μόνος του τά ἀτελείωτα μερόνυχτα, τούς μῆνες, τά χρόνια μέσα στήν παράξενη σκληρή ἐκείνη μητέρα φύση, τήν ζούγκλα· μά πάνω από όλα θά πρέπει νά βίωσε καί πλησίασε [τήν φωνή τῆς](#)

συνείδησής του, συνείδηση πού ήταν γραμμένες οί έντολές Του Θεού μέσα στά φυλλοκάρδια τής καρδιάς του (καθώς ήταν και αυτό πλάσμα του).

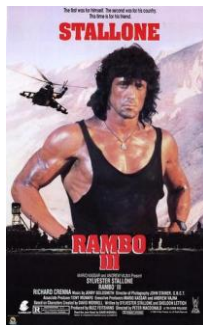
ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΟΤΙ: ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ. Τίποτα δέν είναι τυχαίο, όπως και εκείνο ακόμα τό όνομα του τελευταίου ιάπωνα στρατιώτη ήρωα, ονομαζόντανε Χίρο-ο, καί αν τό δοῦμε στήν Έλληνική γλώσσα μας μάς δίνει έτυμολογική έννοια του ήρωος, Χίρο-ο=Ήρωας !!!. (Άγγλικά: *Hiro*, προφορά: Χίροο !). Αλλά ποιός ήταν εκείνος ό τελευταίος στρατιώτης **ήρωας** του Β! παγκοσμίου πολέμου; Άς διαβάσουν οί αναγνώστες τήν επικαιρότητα μέ ήμερομηνία 17 Ιανουαρίου 2014.

Στήν φωτογραφία έδω όπου αναγκάζεται νά παραδοθεῖ μόνον κατόπιν τών νέων έντολών του βετεράνου διοικητή του (όπως έδήλωσε ό Χίρο-ο κατηγορηματικά), διοικητή του όπου αναγκάσθηκε καί έψαξε νά τον βρεῖ ή Ιαπωνική κυβέρνηση καί νά τον βγάλει από τήν ζούγκλα τών Φιλιππίνων. Υπενθυμίζεται ότι ό ιάπωνας στρατιώτης αρνιόνταν νά παραδοθεῖ μέσα από τήν ζούγκλα τών φιλιππίνων χωρίς τήν έντολή του διοικητή του από τον Β! παγκόσμιο πόλεμο !!! Μήπως σᾶς θυμίζει τίποτα; βλέπετε παρακάτω (σχετικά μέ «Ράμπο»).

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΙΤΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «ΡΑΜΠΟ»

Η έμπνευση για τήν κινηματογραφική ταινία «**Ράμπο τό πρώτο αίμα**», στηρίχθηκε από τόν ἀμερικανό συγγραφέα (Τέντ Κότσεφ) στά γεγονότα πού διαδραματίστηκαν στήν ζούγκλα τῶν Φιλιππίνων μέ τούς 30 νεκρούς καί 100 περίπου τραυματίες ἀπό τούς Γιαπωνέζους (πού συμμετεῖχε καί ὁ Χίρο-ο Όνόντα). Ἐάν παρακολουθήσει ὁ ἀναγνώστης τόν χρόνο ἀναφορᾶς τῶν γεγονότων ἐκείνων (πολύ πρίν τό 1972), καί τόν χρόνο συγγραφῆς τοῦ μυθιστορήματος (Ράμπο) ἀκριβῶς τήν ἴδια περίοδο, ἀπό τόν ἀμερικανό συγγραφέα, θά διαπιστώσει μέ τήν λογική στατιστική προσέγγιση ὅτι ἦταν καί ἡ έμπνευση γιά τήν μετέπειτα κινηματογραφική ταινία: «**Ράμπο τό πρώτο αίμα**» (παραγωγῆς 1982). Αὐτό γιά πρώτη φορά παγκοσμίως (θαρρῶ) ἀποκαλύπτεται στήν κοινή γνώμη ἀπό τό παρόν ἔντυπο. Τό «**πρώτο αίμα**» πού ἀναφέρεται στόν τίτλο τῆς ἀμερικανικῆς ταινίας, δέν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπό τόν συμβολισμό πού πέρασε στό ὑποσυνείδητο του ὁ σκηνοθέτης (ἐν ἀγνοία του ἢ ἐν γνώση του) στό πρώτο ἐκεῖνο αίμα πού χύθηκε στίς ἐμπόλεμες συρράξεις στή ζούγκλα τῶν Φιλιππίνων. Τίποτε δέν εἶναι τυχαῖον, καί πολύ σωστά ὑπάρχει ἐκεῖνο πού λέγει ὁ λαός μας κάποτε: «Υπό τοῦ ἡλίου οὐδέν κρυπτόν», ἀργά ἢ γρήγορα θά φανερωθεῖ. (ὅπως καί φανερώθηκε σήμερα πράγματι στόν ἀναγνώστη πού τό διαβάζει).

ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΙΡΟ ΟΝΟΝΤΑ (17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2014).

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ,

(άντιγραφή στο μονοτονικό).

Επί σχεδόν τριάντα χρόνια μετά το τέλος του πολέμου, ο ειδικός σε τεχνικές ανταρτοπόλεμου έκανε αντίσταση στο νησί Λουπάνγκ των Φιλιππίνων. Ο Ιάπωνας Χίρο Ονόντα έφυγε ήσυχα από τη ζωή ενώ κοιμόταν στο σπίτι του στο Τόκυο σε ηλικία 91 ετών. Καθόλου ασυνήθιστο για έναν υπερήλικα, μόνο που ο πρώην στρατιώτης του αυτοκρατορικού στρατού έζησε κρυμμένος στη ζούγκλα των Φιλιππίνων έως το 1974, πιστεύοντας ότι ο Πόλεμος συνεχιζόταν.

Επί σχεδόν τριάντα χρόνια μετά τη συνθηκολόγηση της ιαπωνικής αυτοκρατορίας, ο αξιωματικός αυτός των υπηρεσιών πληροφοριών και ειδικός σε τεχνικές ανταρτοπόλεμου έκανε αντίσταση στο νησί Λουπάνγκ των Φιλιππίνων, κοντά στο Λουζόν. Είχε σταλεί εκεί το 1944 με ρητή εντολή: να μην παραδοθεί ποτέ και να αντισταθεί μέχρι να φθάσουν ενισχύσεις.

Με ακόμη τρεις στρατιώτες υπάκουε σε αυτή την εντολή επί χρόνια μετά τη λήξη της σύγκρουσης αγνοώντας ότι η μάχη είχε τελειώσει.

Μόλις το 1950 αποκαλύφθηκε ότι οι ιάπωνες στρατιώτες βρίσκονταν στη ζούγκλα, όταν ένας μεταξύ αυτών αποφάσισε να βγει από το δάσος και να επιστρέψει στην Ιαπωνία.

Τότε λοιπόν αεροσκάφος έριξε φυλλάδια στο σημείο όπου κρύβονταν ο Ονόντα και οι συστρατιώτες του, τα οποία ανακοίνωναν ότι ο πόλεμος έχει τελειώσει προ καιρού και ότι ο αυτοκρατορικός στρατός ηττήθηκε, κάτι που ο στρατιώτης δεν πίστεψε ποτέ και συνέχισε με τους τελευταίους συντρόφους του να παρακολουθεί στρατιωτικές εγκαταστάσεις και μερικές φορές να πολεμά φιλιππινέζους στρατιώτες που περνούσαν από την περιοχή. Μετά το θάνατο ενός συντρόφου του Ονόντα, Τόκυο και Μανίλα συνέχισαν επί δέκα χρόνια να αναζητούν τον Ονόντα και τον τελευταίο συστρατιώτη του. Τελικά οι έρευνες σταμάτησαν το 1959 καθώς Ιάπωνες και Φιλιππινέζοι ήταν πεπεισμένοι ότι οι δύο στρατιώτες ήταν νεκροί.

Σημεία ζωής έδωσαν οι ιάπωνες στρατιώτες το 1972, όταν επιτέθηκαν σε στράτευμα των Φιλιππίνων.

Ο Ονόντα κατάφερε να διαφύγει ένω ό τελευταίος συστρατιώτης του σκοτώθηκε.

Το Τόκιο αποφάσισε τότε να στείλει μέλη της οικογένειας του Ονόντα σε μια προσπάθεια να πειστεί ο στρατιώτης να σταματήσει.....τον.....πόλεμο,.....αλλά.....μάταια.

Χρειάστηκε τελικά να πάει στη ζούγκλα ο πρώην διοικητής του το 1974 και να του δώσει εντολή να καταθέσει τα όπλα.

Ο Ονόντα ήταν ο τελευταίος από τους δεκάδες ιάπωνες στρατιώτες οι οποίοι, στις τέσσερις γωνίες της Ασίας, δεν πίστευαν στην ήττα και είχαν αποφασίσει να συνεχίσουν τη μάχη στο όνομα του αυτοκράτορα της Ιαπωνίας, αρκετά

μετά τη συνθηκολόγηση που ανακοίνωσε ο Χιροχίτο στις 15 Αυγούστου του 1945. Ο Ονόντα επιστρέφοντας το 1974 στην Ιαπωνία, εξήγησε σε συνέντευξη Τύπου ότι επί 30 χρόνια μέσα στη ζούγκλα των Φιλιππίνων είχε μόνο μια σκέψη στο μυαλό του: "την εκτέλεση των εντολών".

Τό τελευταῖο ἐτοῦτο γεγονός (ή θύμηση τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἐντολῶν) μοῦ ὑπενθύμισε τήν σημερινή κοινωνία μας, τήν Ἑλληνική κοινωνία μας ὅπου σπουδάζουν τά παιδιά μας μέσα σέ μία παιδεία ὅπου δέν τά μαθαίνουν ὅτι θά πρέπει νά ἐφοδιαστοῦν γιά νά ἐπιβιώνουν μέσα στήν σύγχρονη ἐτούτη ζούγκλα τῆς ἐποχῆς μας. Τούς «φουσκώνουν» τό κεφάλι μέ ἀνούσια καί περιττά πράγματα, τά ἀποβλακώνουν, θά λέγαμε καλύτερα, παρὰ τά ξυπνᾶνε.

Στό σημερινό ἀπαίδευτο κόσμο μας μαθαίνουμε μόνον ὅτι. .
«ή ζωή εἶναι ὠραία !»Εἶναι λάθος ὅμως νά λέγεται : « *Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ*», ἐνῶ θά ἔπρεπε νά λέγεται : «*Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΩΡΑΙΩΝ*». Δηλαδή, πρόσωπα ἥρωικά καί ὠραῖα ὅπου ἀγωνίζονται γιά τήν ὀρθή δόξα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς στόν κόσμο μας.

Διότι, ή λέξη ΩΡΑΙΑ, ΩΡΑΙΟΣ, ΩΡΑΙΟ, κλπ, βγαίνει μέσα από την λέξη: ώρα, ή ώρα όπου είναι χρονικός προσδιορισμός και όπου φυσικά ρέει μέσα στο χρόνο.

Η λέξη: ροή πηγάζει και αυτή μέσα από την λέξη: Ω + ΡΑΙΑ(ή ροή) = ή ώρα που ρέει στο χρόνο. Όμως ποια ώρα προσδιορίζει ειδικότερα το επίθετο: ωραία; φυσικά υπονοεί την κατάλληλη ώρα, (βλέπε: «ἤρθε ή ώρα») ή τίς καταλληλότερες στιγμές του χρόνου για δράση. Οί άνθρωποι εισερχόμενοι στον χρόνο, δηλαδή, από την στιγμή της γενέσεως τους στην παρούσα γήινη ζωή, αγωνίζονται όπως κερδίσουν τον μέλλοντα αιώσιο-ωραίο παράδεισο τους. Αντίθετα ή προσωρινότητα και ή κενότητα όπου επικρατεί (στην πλειοψηφία) στην κοσμική πρόταση: «Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ», προδιαγράφει μία ζωή χωρίς ωραίους αγωνιζόμενους, σηματοδοτεί την πορεία προς την ματαιοδοξία, και τον φαντασιόπληκτο ναρκισσισμό. Επίσης, παροτρύνει ἔμμεσα τούς ανθρώπους να «υπογράψουν» κατά συνείδηση την άνευ αγώνων παράδοσης τους (δηλαδή, στον άορατο πόλεμο όπου διεξάγεται από τά πονηρά πνεύματα) κινδυνεύοντας στην καταβύθιση των ψυχών των στον αιώσιο τάφο τους (δηλαδή, τον τόπο διαμονής τους μετά την άμαρτωλή επίγειο ζωή τους).

Ο Θεός δίνει τό αιώσιο και καλό, ό διάβολος τό πρόσκαιρο και βρώμικο= άμαρτωλό, μέ περιτυλίγματα φανταχτερά και ζάχαρη από πάνω, είναι θηριωδία βλακοσύνης να επιλέγει ό άνθρωπος τό δεύτερο.

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΝΗΣΟΣ ΚΑΘΑΡΣΕΩΣ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΗΡΩΟΠΟΙΗΣΗΣ, δηλαδή : α) ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ (περίπτωση Χίρο-ο Όνόντα) ΚΑΙ β) ΤΗΝ ΨΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ (περίπτωση «Ράμπο»).

Η πρώτη περίπτωση (Χίρο-ο Όνόντα) έλειτούργησε για το πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ὡς νῆσον συνειδησιακῆς καθάρσεως, καθώς ἐνεργοποιήθηκε ἡ συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπό τό ἀπομονωμένο καί ἥσυχο φυσικό περιβάλλον στό νησί τῶν Φιλιππίνων, πλήν ὅμως σαφῶς ἄγριο φυσικό περιβάλλον τῆς ζούγκλας, κάτι πού τοῦ διατηροῦσε ἐπιπλέον τήν συνείδηση σέ ἐπαγρύπνηση, καθώς ὑπάρχει ὁ κίνδυνος, παραμονεύει πάντα τό κακό (κάτι πού ἀγνοοῦσαν οἱ πρωτόπλαστοι, ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὔα).

Ἡ παιδαγωγική μορφή τῆς ἀπομόνωσης γιά νά λειτουργήσει ὅμως χρειαζόταν πλήρη ἀφαίρεση ἐκ τῆς καθημερινῆς συντροφιάς ἀνθρώπων στό νησί ἐκεῖνο τῆς καθάρσεως· ἀνθρώπων πού τελικά βοηθῆσαν μόνο στό ὁμαδικό πνεῦμα ἐπιβίωσης, καί ἦταν πολύ θετικό αὐτό. Ὅλα βοηθῆσαν στήν λειτουργία στό ἐγχείρημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς συνείδησης στήν

πάσχοντα ψυχήν, στήν τραυματισμένη ψυχήν, καί φυσικά αγνοοῦσαν καί ἐκεῖνοι τόν κίνδυνο, καθώς εὐρέθησαν σέ λάθος τόπο καί λάθος χρόνο, καί φυσικά δέν ἔφταιγαν (τά θύματα) σέ τίποτα. Παρατηροῦμε δηλαδή ὅτι, οἱ 30 νεκροί, καί 100 περίπου τραυματίες στρατιῶτες Φιλιππινέζοι οὐσιαστικά ὑπῆρξαν ὡς τό κόκκινο πανί πού ἐνεργοποίησε τά ἐγκληματικά ἔνστικτα ἐπιβίωσης τοῦ κόκκινου Ἴππου= πολέμου (βλέπε: Αποκάλυψη στήν ἀγία Γραφή). Οὐσιαστικά ἐνεργοποίησε τήν ἀγριότητα τῆς φύσης ἢ ἀνθρωπινή παρουσία τους μέ τήν στρατιωτική περιβολή= «κόκκινο πανί», ἀκριβῶς ὅπως συνέβη μετά τό προπατορικό ἀμάρτημα τῶν πρωτοπλάστων, δηλαδή ἀγρίεψε ἡ φύση, καί πολλά ζῶα ἔγιναν σωστά αἰμοβόρα θηρία, ὁ δέ ἄνθρωπος θηρίο καί αὐτό ὅπως ἐπιβιώσει ἀπό τά ἄλλα θηρία (ἄνθρωποι καί ζῶα).

Ἡ ἀνθρωπινή μορφή τῶν πολεμιστῶν ἱαπώνων εἶχαν ἀκόμα τήν προβιά τῶν ἄγριων θηρίων, καθώς ὁ πόλεμος μεταμορφώνει πολλές φορές τόν ἄνθρωπο σέ ἄγριο θηρίο (βλέπε: ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ: Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ τοῦ Ἰωάννη, δηλαδή ἡ ἀναφορά γιά τόν κόκκινο Ἴππο, ἀλλά καί ἡ ἀναφορά τοῦ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ γιά τίς ὀδυνηρές ἐπιπτώσεις τοῦ πολέμου μέσα ἀπό τό συγγραφικό του πόνημα: «ΟΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ»).

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πότε λοιπόν ὁ Χίρο-ο Ὀνόντα ἄρχισε νά ἔρχεται πρόσωπο μέ πρόσωπο μέ τήν συνείδηση του;

Απάντηση: Ὅταν πέθαναν ὅλοι οἱ σύντροφοι του, καί δέν εἶχε τότες καμμία ἀνθρώπινη παρουσία δίπλα του νά τοῦ ἀποσπάσει τήν προσοχή ἀπό τήν μυστήρια ἐκείνη προσευχή τῆς καρδιάς πού πραγματοποιοῦσε μέ τήν συνείδηση του, δηλαδή ὅταν τελικά εὐρέθη μόνος, αὐτός καί ἡ συνείδησις του. Αὐτό τό σημεῖο προσέξτε το ἀγαπητοί ἀναγνώστες, καθώς εἶναι ὁ κρίκος συσχετισμοῦ πού κάνω ὡς συγγραφέας τοῦ παρόντος πονήματος

μεταξύ μοναχοῦ ὀρθοδόξου, καί μονάχου ἀλλοθρήσκου, ἢ ἄπιστου ἀνθρώπου, πού συνειδησιακά προσεύχεται ἐν προσοχῇ καί ἐπαγρύπνηση μόνο μέ τήν ἐν Θεῷ συνείδηση του. Βεβαίως μεγάλες ὁμοιότητες ὑπάρχουν, πλήν ὅμως καί μεγάλες διαφορές, διαφορές ὅσο ὁ οὐρανός μέ τήν γῆ, ὅσο τά γήινα μέ τά οὐράνια, καί στή μέση ὁ μοναχός ἄνθρωπος, μοναχός ἀλλά ὄχι μόνος καί ἀπροστάτευτος, κατά οἰκονομίαν Θεοῦ, ὅπως διδαχθεῖ, διδάξει, καί καταπονήσει τήν ἀνθρώπινη σκέψη καί νοῦ γιά βαθύτερα νοήματα. Ἰδού ὁ μοναχός στρατιώτης ἄνθρωπος στήν ζούγκλα τῶν Φιλιππίνων, χαμένος μέσα σέ τόπο καί χρόνο, πού ὅμως, ἕνα ὑπερφυσικό καί Ἅγιο χέρι τόν ἀφήνει νά ζήσει, νά ζήσει καί νά ἐμπλουτισθεῖ ἡ συνείδηση μέ ὁράματα τοῦ χαμένου Παραδείσου. Ἰδού ἡ ἐπιστροφή ἀνθρώπε, τοῦ φωνάζει (θαρρῶ) ὁ Θεός μέσω τῆς συνειδήσεως του. Καί ἐκεῖνο τό τελειότερο δημιούργημα τοῦ Πλάστη Θεοῦ, ἰδού ! ἀκροβατεῖ ἀνάμεσα σέ οὐρανό καί γῆ· νά ἀκροβατεῖ ἀνάμεσα σέ δύο κόσμους, οὐράνιο καί γήινο, καθώς ἡ ψυχή θέλει νά ἀνέβει ἀλλά τό σῶμα ὡς τό μέσον μεταφορᾶς τῆς ψυχῆς καθηλώνεται στά γήινα, καθηλώνεται καί θρυμματίζεται ἀπό τό χωμάτινο ὑλικό του= ἡ πρώτη ὕλη τοῦ ἀδημιούργητου ἀκόμα ἀνθρώπινου σώματος, σάν τόν πύραυλο τῆς ἀεροδιαστημικῆς NASA πού ἐξεργάγητε λίγα μόλις μέτρα πάνω ἀπό τό ἔδαφος. Ἐδῶ λοιπόν ἔχουμε τίς ἀνθρωπινές δυνάμεις μέ συντροφιά τήν συνείδηση, καί ἀπό τήν ἄλλη (δηλαδή τόν χριστιανό ὀρθόδοξο μοναχό) πού ἡ συνείδηση του καθαγιάζεται ἀπό τόν οὐρανό, καί φθάνει Θεοῦ θέλοντος (ἐάν εἶναι πρόθυμος καλός ἐργάτης τῶν ἐντολῶν Τοῦ Θεοῦ, καί προσεχτικός) μέχρι τόν 7^ο οὐρανό.

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στο μονοτονικό)

Ο Ονόντα έκανε την περιπέτειά του βιβλίο, με τον τίτλο:
«Δεν παραδίνομαι».

Πράγματι, οι ιαπωνικές αρχές βρήκαν τον συνταξιούχο πλέον στρατηγό και τον έστειλαν στο Λούμπανγκ.

Ο 29ετής πόλεμος του Ονόντα έλαβε τέλος στις 10 Μαρτίου του 1975, όταν παρέδωσε το σπαθί σαμουράι που είχε, στον δικτάτορα των Φιλιππίνων, Φερντινάντο Μάρκος.

Ο Μάρκος έδωσε χάρη στον Ονόντα, για τα εγκλήματά του αυτά τα 29 χρόνια, αφού ο αφοσιωμένος στρατιώτης πίστευε ότι ακόμη πολεμούσε για την πατρίδα του.

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΤΡΙΧΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ, ΕΑΝ ΔΕΝ ΤΟ ΘΕΛΗΣΗ Ο ΘΕΟΣ.

Αλλά ποῖα ἦταν τελικά θαρρῶ ἢ Πρόνοια Τοῦ Θεοῦ; γιὰ τόν Χίρο-ο Ὀνόντα; Καί τί θά μπορούσε νά μᾶς ὑποδείξει σήμερα; Απάντηση: Πολλά καί σπουδαία νοήματα, ὅπου δυστυχῶς μέσα στά μαῦρα σκοτάδια τῆς «Νέας ἐποχῆς» μας δέν τά διακρίνουμε ὅσο θά ἔπρεπε εὐδιάκριτα. Ὑπῆρξε ἡ Πρόνοια ὅπως μᾶς φανερώσει τόν ἀληθινό νικητή στό ἰαπωνικό αὐτοκρατορικό στρατό τῶν ἰαπώνων. Ἀλλά κάποιοι πολύ σωστά θά διερωτηθοῦν : « *μά καλά, τί ἦταν ὁ Χίρο-ο; ἀποτελοῦσε μήπως ἄλλο κομμάτι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ;* »

Απάντηση: Όχι αγαπητοί μου αναγνώστες, ίδιο κομμάτι ήταν, αλλά όπως προαναφέραμε επιτελέσθηκε μέσα στά 30 σχεδόν εκείνα χρόνια στήν ζούγκλα ή κάθαρση, όπως ό καθαρός χρυσός-φιλοπατρία, χωρίζεται από τίς βρωμιές του, καί τά χημικά του πρόσθετα. Καί όλα εκείνα όπου δέν υπήρξαν καθαρός χρυσός ήταν τά υπολείμματα τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς εἰδωλολατρίας (ἐθνικοί καί ἐθνικιστές). Καί (ἀκόμα) αὐτό τό εἶδαμε ὅταν ἔπεσε τό δαιμονικό ἀστέρι (πεντάλφα) ἀπό τό στρατιωτικό πηλήκιο του.

Τυχαῖο; φυσικό ἐπακόλουθο; ὅμως γιά ἐμένα ὡς συγγραφέας τοῦ παρόντος πονήματος, ἀλλά καί ἄλλους πολλούς ὅπου πιστεύουν ὅτι τίποτα στόν κόσμο μας δέν συμβαίνει τυχαῖα, λέμε Όχι.

Τό ἀστέρι λοιπόν, σύν τῶν ἄλλων, κυρίως ἔπεσε ὅπως ἀνοιχθοῦν οἱ ὀφθαλμοί τοῦ πνεύματος μας, ὅπως ἐπιβεβαιωθῇ τό ἐδάφιο ἐκεῖνο στήν Ἀγία Γραφή ὅπου καθαρά μάς λέγει ὅτι : *οὔτε μία τρίχα ἀπό τήν κεφαλὴν μας δέν πέφτει, ἐάν δέν εἶναι θέλημα Θεοῦ.*

Ἀρχικά: Μέ τό ἀστέρι.

Μετέπειτα: χωρίς τό ἀστέρι, διότι: ἔπεσε !!!

Τό ἀστέρι ἐκεῖνο λοιπόν ἦταν τό ἄστρο σκλαβιάς ὅπου ὑπηρετεῖ σήμερα τήν Ἀμερική (βλέπε σημαία της), καί ὑπέταξε ἐκβιαστικά τήν Ἰαπωνία (ἐκ τῆς πυρηνικῆς ἀπειλῆς) ὅπως διαδραματίσει τόν ρόλο τῆς καταναλωτικῆς μηχανῆς γιά τήν καταναλωτική κραιπάλη στόν κόσμο μας. Σήμερα ἡ Η. Π. Α. «διόρισε» καί τήν Κίνα γιά αὐτόν τόν σκοπό, καί δέν τήν διόρισε ἡ ἴδια ἡ Ἀμερική, ἀλλά ἐκεῖνος ὅπου κρύβεται πίσω ἀπό ἐκείνην, καί δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν ἴδιο τόν Σατανά.

Σύντομα ὅμως καί ἐκεῖνος (ὁ Σατανάς) θά προχωρήσει καί στόν πόλεμο συμμαχιῶν, καθὼς θά ἐμπλακοῦν κάποτε τά συμφέροντα τους (Κίνα-Η.Π.Α.) καί θά γίνεῖ ὅτι ἔγινε στό Σικάγο ὅταν ἦρθε ὁ ἰταλός Ἄλ Καπόνε, δηλαδή ἐξόντωσε τίς μικρότερες ἀμερικανικές συμμαχίες ὅπως ἐπικρατήσῃ. Ὁ Χίρο-ο λοιπόν

μέσα στην ζούγκλα απέδειξε ότι μπορούσε να επιβιώσει χωρίς τὰ σκουπίδια τοῦ καταναλωτισμοῦ, ζῶντας μέσα στην φύση.

Ὁ Χίρο-ο απέδειξε τήν προστασία ὅπου θά εἶχε καί θά ἐλάμβανε, ὀλόκληρη ἡ Ἰαπωνία, ἐάν δέν ἦταν εἰδωλολάτρες, καί σύμμαχοι τοῦ σατανοκίνητου χιτλερικοῦ στρατεύματος.

Καί ὁ Χίρο-ο δέν ἐξέλαβε θαρρῶ ἐκείνη τήν προστασία γιατί ἦταν ὅπως προείπαμε διαφορετικό κομμάτι ἀπό τόν ἰαπωνικό στρατό, ἀλλά ἴσως νά ἦταν ὡς χαρακτηήρας διαφορετικός, καί ἓνα δεύτερο ἴσως πρὸς τήν οἰκονομίαν ἀπό Τόν Θεό, ὅπως ἀναδείξη τόν ἀληθινό πατριωτισμό στούς ἀνθρώπους, καθότι ὑπερτιμήθηκε ἀδικαιολόγητα ἀπό ὀλόκληρο τόν κόσμο ἡ ἀκραία του μορφή (βλέπε: καμικάζι αὐτοκτονίας, κλπ, κλπ) .

Ὅπως (ἀκόμα) ἀναδείξη ὅτι (ἐπαναλαμβάνω) : **Νά! καί ἐσύ Ἕθνος Ἰαπωνικό, θά μπορούσες ἐάν δέν συμμαχοῦσες μέ τόν διάβολο, νά σέ προστατέψω, ὅπως προστατέψα τόν Χίρο-ο μέσα στή ζούγκλα , τόν προστατέψα καί δέν ἀπεβίωσε (βλέπε νόημα μέσα ἀπό τήν Ἀγία Γραφή, ὅπου διαβάζουμε ὅτι: οὔτε μία τρίχα δέν θά πέσει ἀπό τήν κεφαλή τῶν ἀνθρώπων ἐάν δέν τό ἐπιτρέψει ὁ Χριστός).**

Καί ὄχι μόνον ἐπέζησε, ἀλλά καί δέν ἔζησε τίς πύρινες λαίλαπες (ἀτομικές βόμβες) στήν χώρα του, δέν ἔζησε τήν ἥττα καί τήν σκλαβωτική συνθηκολόγηση κάτω ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ δυνατότερου δαιμονικοῦ καταστροφέα (μέ τήν ἀτομική βόμβα) , ὑπηρετώντας ὡς σκλάβος μέ ἀντάλλαγμα τόν ὕλισμό μίας βιομηχανοποιημένης ἀνθρώπινης μηχανῆς.

Ἡ ζωή ἄλλωστε τοῦ Χίρο-ο μετέπειτα ὡς πραγματικά ἐλεύθερος πολίτης βλέπουμε ὅτι ἦταν πολύ ἀποκαλυπτική. Ἀρνούμενος τήν βιομηχανοποιημένη Ἰαπωνία μεταναστεύει στήν Βραζιλίαν, ὅπως ἐπιδοθεῖ στήν ἐκτροφήν βοοειδῶν, ἀγελάδων, κλπ.

Ακόμα καί ἐκεῖ μᾶς διδάσκει (ὁ Χίρο-ο) ὅτι ὁ πραγματικός πλοῦτος στήν γῆ (σέ ὑλικά ἀγαθά) δέν εἶναι ἡ ἀκραῖα βιομηχανία ἀγαθῶν, γεμίζοντας τόν κόσμο πλαστικά καί παλιοσίδερα, οὔτε ἡ τεχνική καί παραπονημένη τροφή τῶν σουπερ μάρκετ, ἀλλά ἡ λογική καί μέτρια μορφή βιομηχανίας ὅπου ἐξυπηρετεῖ τήν ὑγιεινή διατροφή μέσα ἀπό τά ἀγαθά (σπόρο κυρίως ὅπου τόν πολλαπλασιάζουμε) σπόρο, γόννο, ζῶα, θαλασσινά , κλπ, ἀνόθευτα ὅπου μᾶς ἔδωσε ὁ φιλεύσπλαχνος Θεός.

Ἐδῶ βλέπουμε τόν γάμο τοῦ Ἰάπωνα Χίρο-ο, σέ χριστιανική Ἐκκλησία στή Βραζιλία (πολλοί εἶπαν ὅτι ἦταν ὀρθόδοξη, δέν γνωρίζουμε στά σίγουρα ὁμως). *Ἡ συνείδηση του ἐνέδωσε μέ πρῶτα βήματα πράξης νά πλησιάσει τόν Χριστό, καί ἀληθινό Θεό.*

Καί ἀπόδειξη (ἐπίσης) αὐτοῦ εἶναι καί σήμερα ἡ χώρα μας (ἡ Ἑλλάς) ὅπου σκλαβώθηκε πάλι ἀπό τήν Γερμανία, καί τίς ἄλλες ἰσχυρές χῶρες μὴν μπορώντας νά παράγει οὔτε τό γάλα της γιά τά δικά της παιδιά (ἐλληνόπουλα). Καί δέν εἶναι μόνον ὅτι οὔτε τό γάλα μπορεῖ νά παράγει γιά τά δικά της παιδιά, καθὼς δέν διαθέτει φάρμες, ὅπως διέθετε καὶ ἔκαμε πολύ σοφά στήν πράξη ὁ Χίρο-ο Ὀνόντα , ἀλλά ὅτι καί δουλεύει (ἡ Ἑλλάς) ἐπίσης ὡς σκλάβο ὅπως ξεπληρώσει ἓνα ψεύτικο καί κατασκευασμένο

χρέος της! Ἡ Γερμανία θά μπορούσε νά δαιμονισθεῖ χειρότερα
 ξανά, ὅπως ἐπὶ τὰ χρόνια μέ τόν Χίτλερ, καί νά κάνει πάλι κακό
 στήν ἀνθρωπότητα, (ἐπὶ παραδείγματι) νά μεταλλάξῃ τό γάλα
 μόνον γιά τήν Ἑλλάδα (πού τήν μισεῖ), καί νά τήν καταστήσῃ
 ἓνα ἄρρωστο ἔθνος μέ γονίδια νοσηρά μέσω κληρονομικότητας,
 καί αὐτό θά μπορούσε νά συμβῇ μέ τήν πάροδο δύο δεκαετιῶν
 τουλάχιστον. Ἔτσι θά μᾶς καταλάβαναν καί πολιτικά, ἀλλά καί
 στρατιωτικά, καθώς τόσο ἡ πνευματική μας ἀντίσταση ὅσο καί ἡ
 σωματική, δέν θά εἶχαν μεγάλη διαφορά ἀπό τίς δραστηριότητες
 κάποιων θηλαστικῶν, ὅπως οἱ φώκιες στήν ἀνταρκτική, ὅπου
 χρησιμοποιήθηκαν (θαρρῶ κάποτε) ὡς πειραματόζωα,
 μεταβαλλόμενες σέ νοσηρά θηλαστικά κατόπιν. Ἐνα ἱστορικό
 παράδειγμα: τό σιτάρι Ζέα, ἓνας σπόρος ἀπαλλαγμένος ἀπό
 γλουτένη, καί πού δέν σβωλιάζει ὅπως τό σημερινό ἀλεύρι
 προκαλώντας ἀργή καί δυσκίνητη σκέψη στόν νεοέλληνα, καθώς
 τά ἐγκεφαλικά κύτταρα λόγω τῆς γλουτένης εἶναι δυσκίνητα, ὡς
 νά προχωράει κάποιος μέσα σέ λασπωμένη ἄμμο. Καί ὅμως,
 αὐτόν τόν καλό σπόρο, δηλαδή τόν Ζέα, πού βοήθησε τήν ἀρχαῖα
 ἑλληνική σκέψη νά φθάσῃ στό ζενίθ τοῦ πολιτισμοῦ της, μέ
 νόμο μαθαίνουμε τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου (τοῦ δῆθεν
 σπουδαίου «ἐθνάρχῃ», καί πού τόν τιμοῦμε μέ τήν ὀνομασία τοῦ
 «ἐθνικοῦ» μας ἀεροδρομίου στήν Ἀθήνα) ἀπαγόρευσε τήν
 εἰσαγωγή σπόρου Ζέα στήν Ἑλλάδα ἀπό κάποιες ἀγροτικές
 περιοχές τῆς Ρωσίας πού προσεφέρθησαν οἱ φιλέλληνες ρῶσοι
 Νομάρχες νά δώσουν τό γνήσιο σπόρο της γιά τήν ἀγροτική
 ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδος, καθώς γνωρίζαν ἱστορικά ὅτι πρῶτοι τό
 ἔφεραν ἐκεῖ οἱ Ἑλλαδίτες Πόντιοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (καθώς στήν
 Ἑλλάδα εἶχε χαθεῖ ἤδη μεθοδικά καί σταδιακά ἐκ μασονικῶν
 πρακτόρων πού ἔλεγχαν τήν ἀγροτική ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδος).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ: ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΤΡΙΧΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΣΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΛΗΜΑ ΘΕΟΥ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΜΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27 (ΚΖ) (Τό επίκεντρο σημείο τοῦ νοήματος εἶναι ἡ παράγραφος 34.) 32. τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καί εἶασαν αὐτήν ἐκπεσεῖν.

32. *Τότε οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τά σχοινιά τῆς βάρκας καί τήν ἄφησαν νά πέση καί νά παρασυρθῇ ἀπό τήν θάλασσαν.* 34. διό παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γάρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γάρ ὑμῶν θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

Ἄλλες ἀναφορές μέσα ἀπό τήν Ἀγία Γραφή μέ παρόμοιες ἔννοιες.

ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ 36. μήτε ἐν τήν κεφαλῇ σου ὁμόσης ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκήν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν.

Τό ἀστέρι= ἡ πεντάλφα, ἔπεσε !
Ὁ Σατανισμός τοῦ Χίτλερ ὅπου
παρέσυρε καί τήν Ἰαπωνία ἐξέπεσε
καί τῆς συνειδήσεως του!!

17. εὐκολώτερον δέ ἐστίν τόν οὐρανόν καί τῇ γῇν παρελθεῖν ἢ του νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν .

29. οὐχί δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται καί ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τῇ γῇν ἄνευ του πατρός ἡμῶν.

Όλοι οί
παρευρισκόμενοι
θαυμάζουν τόν
ἥρωα-νικητή, ὅπου
χαιρετᾷ χωρίς τό
ἀστέρι στό πηλήκιο
του !

«Οὔτε τρίχα δέν θὰ πέση ἀπό κάποιο κεφάλι, ἐὰν δέν εἶναι θέλημα Θεοῦ».

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΙ

Ἄς ἀνατρέξει ὁ νοῦς μας ὅμως πολύ πίσω στό παρελθόν, τόσο πίσω ὥστε νά φθάσουμε μέ τήν νόηση μας στούς πρωτοπλάστους. Ναί! στόν Ἀδάμ καί τήν Εὐά!! Πού λοιπόν ζοῦσαν οἱ πρωτόπλαστοι ; μέσα στόν Παράδεισο ὅπου ἔφτιαξε ὁ οὐράνιος Πατέρας, ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἄν ἐνθυμηθοῦμε ἀπό τήν Ἀγία Γραφή μας τά λόγια ὅπου εἶπε ὁ Θεός στούς πρωτοπλάστους, καί ἐκεῖνα ἦταν: **Νά Ἑργάζονται καί νά φυλάττουν τόν Παράδεισο.**

Τό ἐργάζεσθε εἶναι πολύ σαφές, καθώς δέν θά ἔπρεπε νά ἦταν τεμπέληδες, νά κινοῦνται γιά τό καλό τῆς καλύτερης υἱείας των, καί πλῆθος ἄλλος ὠφελειῶν ὅπου θά προσκόμιζαν ἀπό ἐκείνη τήν συνετή ἀσχολία μέσα στόν παράδεισο.

Ἡ φύλαξη ὅμως γιατί; τίθεται ἓνα εὐλογο ἐρώτημα. Ἔχω λοιπόν τήν ἐντύπωση (χωρίς νά ἔτυχε νά διαβάσω κάτι ἀνάλογο) ὅτι ἡ λέξη : **Φυλάσσετε** (τόν παράδεισο) ὅπου ἀπευθύνθηκε ὁ Θεός στούς Πρωτοπλάστους ἀνάγγειλε, σηματοδοτοῦσε, προειδοποιοῦσε, ὅτι : **ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΧΘΡΙΚΟ ΕΛΑΦΟΣ !** *Γιατί ὑπακούοντας στίς ἐντολές μου θά ζεῖτε στόν Παράδεισο μου ἀσφαλεῖς, γιατί ἐάν δέν ὑπακούσετε*

στis έντολές μου θά βρεθήτε έξω του Παραδείσου, εκεί **στό ΕΞΩ ΕΧΘΡΙΚΟ ΕΔΑΦΟΣ.**

Γιατί ποιός άλλος λόγος θά μπορούσε νά δικαιολογήσει τήν έντολή για ΦΥΛΑΞΗ ; ; Φυλάσσετε τόν Παράδεισο σηματοδοτεῖ νομίζω τήν λέξη: ΠΡΟΣΟΧΗ! **ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ, ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΤΕΙ ΕΚΕΙ ΕΞΩ!**

Η λέξη: **ΦΥΛΑΣΣΕΤΕ**, σηματοδοτεῖ ότι οί πρωτόπλαστοι υπῆρξαν νομίζω καί ο πρώτος άνθρωπινος «στρατός» κατά μίαν έννοιαν, σηματοδοτεῖ τόν πρώτο δυαδικό (ἀριθμητικά) νοήμονα στρατό, καί αὐτός δέν μπορεί νά ἦταν άλλος ἀπό τόν Αδάμ καί τήν Εὕα, καθώς μόνον ἐκεῖνοι υπῆρχαν στήν γῆ ὡς ἄνθρωποι.

Διοικητής στό «στράτευμα του **“φυλάσσετε”** υπῆρξε ο ἄνδρας, βοηθός του ἡ γυναίκα, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι οἱ γυναῖκες πρέπει νά στρατεύονται στά στρατιωτικά σώματα μέσα στις χῶρες τους, ἀλλά νά στρατεύονται μέσα στή φύση των, καί ὅπου μπορούν νά προσφέρουν βοηθητικό ἔργο. Δηλαδή, νοσοκομειακή περίθαλψη, ένδυση (φτιάχνουν ρούχα), φαγητό, μόρφωση, κλπ. Ἐπάνω ἀπό τόν «διοικητή», τήν κεφαλή δηλαδή ὅπου ἦταν ο Αδάμ, υπῆρχε ο δημιουργός, ο ἴδιος ο Θεός, Ἐκεῖνος ὅπου τούς ἔδωσε τίς πρώτες έντολές, καί οἱ πρώτες έντολές Του ἦταν : **ΝΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΦΥΛΑΤΤΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ.**

Ο ἰάπωνας στρατιώτης λοιπόν δέν ἠθέλησε τίποτα περισσότερο νά διατηρήσει ἀπό τίς έντολές του διοικητή του, δέν ἠθελε τίποτα

περισσότερο από τό νά διατηρήσει ἄσβεστο μέσα του τό ὕψιστο καθῆκον τῆς φιλοπατρίας, ἓνα ἱερό καθῆκον ὅπου ἐνέπνευσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέσα στίς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων γιά νά ἀγαποῦν καί νά θυσιάζονται γιά τήν πατρίδα τους.

Ἡ διάκριση ὅμως ἦταν ὁ πραγματικός δύσκολος ἀγώνας.

Ὁ ἰάπωνας ἐκεῖνος τέλος δέν ἤθελε τίποτα περισσότερο νά διατηρήσει ἀπό τόν ἐπίγειο ἐκεῖνο παράδεισο του, **τόν παράδεισο-καταφύγιο τῆς ὑπακοῆς του !** Μετέτρεψε μέσα ἀπό τό ἱερό καθῆκον τῆς ὑπακοῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του τήν ζούγκλα-καταφύγιο του, τόν δικό του παράδεισο! Ἐπειτα καλέστηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν διοικητή του μετὰ τήν λήξη τοῦ δικοῦ του πολέμου, 29 ὁλόκληρα χρόνια! νά ἐγκαταλείψει ἐκείνη τήν ζούγκλα-καταφύγιο του.

Νά ἐγκαταλείψει ἐκείνον τόν ἐπίγειο παράδεισο τῆς ὑπακοῆς του, νά βγεῖ ἔξω καί νά ἀφοπλισθεῖ. Καί πράγματι ὁ ἰάπωνας στρατιώτης ἐν τέλει βγῆκε πολύ διστακτικά στήν ἀρχή καί προσεκτικά, χαιρέτισε στρατιωτικά πρῶτα τόν διοικητή του, ἀναφερόμενος τό ὄνομα του, τόν βαθμό του, καί ὅτι ἡ ἀποστολή του ἐξετελέσθη (βλέπε: ἐξώφυλλο στό ἔντυπο). Τήν ἴδια στιγμή ὁ διοικητής του συγκινημένος τόν διατάσσει νά ἀφοπλισθεῖ, τοῦ ἐξήγησε ὅτι ὁ αὐτοκρατορικός στρατός τους ἔχασε τόν πόλεμο, καί τώρα ἔχει καθῆκον νά εἰρηνεύσει καί νά τόν ἀκολουθήσει πίσω στήν πατρίδα. «**Μία πατρίδα ἐλεύθερη**; (θαρρῶ νά συλλογιέται πρὸς στιγμήν ὁ ἥρωικός πολεμιστής) ἄλλά αὐτό εἶναι μία ἄλλη ἱστορία, καθώς ὁ ἔξω κόσμος ἀποδεικνύεται σήμερα στόν κόσμο ὅπου βιώνουμε μία ἄλλη ἐμπόλεμη ζώνη. Μία ἄλλη πραγματικότητα, καί σύγχρονη ζούγκλα, ὅπου εἶναι σιωπηλά ὑποταγμένη σέ ἓναν ἀκήρυχτο σιωπηλό πόλεμο, ἓναν πόλεμο κρυφό, ἓνα πόλεμο οἰκονομικῶν συμφερόντων, καί ἄλλων πολλῶν, ἓνα πόλεμο ἀόρατο, καί μέ τήν ἐνδυμασία μίας ὑποτιθέμενης εἰρήνης. Ἀμέσως κατόπιν μετὰ τυπικῶν

διαδικασιῶν ἐτοιμάζονται νά ἀναχωρήσουν, τό φτερούγισμα τῆς ὑπακοῆς μέσα ἀπό τήν ζούγκλα τῶν Φιλιππίνων γίνεται πραγματικότητα, ὁ ἥρωας πολεμιστής ἐπιστρέφει μέ τά φτερά τοῦ ἀεροπλάνου στήν πατρίδα του, τήν «ἐλεύθερη» ἰαπωνία.

Ἐδῶ θά ἤθελα νά σταθῶ σέ κάτι, στήν ἄρνηση τοῦ ἰάπωνα στρατιώτη νά ἐνδώσει καί νά πιστέψει σέ ἐντολές ἐκτός τοῦ διοικητή του. Αὐτό μου θυμίζει πολλά μέσα ἀπό ὀρθόδοξες διδαχές, μᾶς ἐπαγρυπνεῖ στό νά εἴμεθα ἐπιφυλακτικοί ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί καί στρατιῶτες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καί νά μήν πιστεύουμε σέ ἐμφανίσεις δαιμόνων ὅπου παριστάνουν ἀγίους, σωτήρες, κλπ. Γι' αὐτό καί οἱ ἅγιοι τῆς ὀρθοδοξίας μας μᾶς διδάσκουν νά κάνουμε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ σέ παρόμοιες ἐμφανίσεις, καθώς νά ζητοῦμε καί ἀπό τοὺς ἐμφανιζόμενους ὡς ἀγίους νά κάμουν ἐπίσης τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ οἱ ἴδιοι, ἢ ἀναφερόμενοι σέ εἰδικά λόγια ἀναγνωρίσεως μέσα ἀπό τήν Ἀγία μας Γραφή. Διότι καί ὁ ἰάπωνας πολεμιστής ἀκόμα καί μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ διοικητή του δίσταζε ἀκόμα νά ἐμφανισθεῖ, δίσταζε ἐάν ὁ διοικητής του δέν τοῦ ἐκφωνοῦσε λόγια ὅπου μόνον ἐκεῖνοι μεταξύ των γνῶριζαν καί πίστευαν, ὑπῆρξαν δηλαδή ἐνδιάμεσοι «χειρισμοί» γιά τήν ἐνδωση του καί τήν παράδοση του, ὑπῆρξαν τά λόγια τῆς ἐμπιστοσύνης, ὑπῆρχαν μετά τό ΑΛΤ τίς εἶ, τό παρασύνθημα.

Αλλά ἄς ἐνθυμηθοῦμε τί ἦταν ἐκεῖνο ὅπου τόν κράτησε στή ζωή τόν ἥρωικό στρατιώτη: “ Ὁ Χίρο-ο Ὀνόντα ἐπιστρέφοντας τό 1975 στήν Ἰαπωνία, ἐξήγησε σέ συνέντευξη Τύπου ὅτι ἐπί 30 χρόνια μέσα στή ζούγκλα τῶν Φιλιππίνων εἶχε μόνο μία σκέψη στό μυαλό του: "τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐντολῶν".

Ἀλλὰ ποιῶν ἐντολῶν; Ἀπάντηση: τῆς ἐν Θεῷ συνείδησης.

«Υπακοή ἐντολῆς, ψυχῆς ποιεῖ κάθαρσιν. Ἡ δέ τῆς ψυχῆς κάθαρσις, φωτός ποιεῖ μέθεξιν».

[Ἅγιος Θαλάσσιος.](#)

ΕΙΚΩΝ: Ο ΧΙΡΟ ΟΝΟΝΤΑ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ.

Βλέπετε λοιπόν ἀγαπητοί μου ἀναγνώστες τὴν ὀρθόδοξη τοποθέτηση τοῦ ἀσκητῆ μοναχοῦ ὅπου ὁμιλεῖ γιὰ τὴν φωνή τῆς συνειδήσεως του ὅταν παρακούεται μία ἢ καὶ περισσότερες φορές, τότες λέγει ὁ μοναχός ὅτι ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΚΟΥΗ ΠΛΕΟΝ ΜΕΤΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Καί πῶς ὅταν μία φωνή συνείδησης, μία φωνή πατριωτικοῦ καθήκοντος, δηλαδή ἡ φωνή ἑνός στρατιώτη νά μὴν παρακούση τίς ἐντολές τοῦ διοικητῆ του πῶς τελικά ἐπιτυγχάνει νά νικᾷ ἥρωικά τόν στόχο του. Καί ὁ στόχος του ἦταν νά τηρήσει τίς ἐντολές ὅπου τοῦ ἐδόθησαν, δηλαδή νά ἐπιζήσει, νά μὴν αὐτοκτονήσει, καί νά προτιμήσει νά πέσει μόνον ὑπὲρ καθήκοντος μαχόμενος. Σήμερα ἡ αὐτοκτονία τόσο στήν Ἑλλάδα ὅσο καί στήν Ἰαπωνία ἔχει περιέλθει σέ δαιμονικές ἰδεολογίες,

δαιμονικές παραδόσεις (χαρακίρι, κλπ) , καί χάνονται ψυχές. Εἶναι ἡ δειλία τῆς ψυχῆς κατά τόν ἅγιο Νεκτάριο, καί δέν ἔχει οὐδεμία σχέση οὔτε μέ ἡρωισμό, οὔτε μέ τό φιλότιμο, ἀλλά ἀποτελοῦν ἀκριβῶς τά ἀντίθετα.

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ

Ὁ Χίρο Ὀνόντα πρέπει νά τονίσουμε ἐδῶ ὅτι δέν ἔκαμε μόνο φάρμες ζώων στήν Βραζιλία, ἔκαμε καί στήν Ἰαπωνία μία κατασκήνωση γιά παιδιά, κατασκήνωση μέ πολλές διδαχές γιά ἐπιβίωση, καί τήν ἀληθινή ἔννοια τῆς φιλοπατρίας, ξεκινώντας (ὅπως ἔλεγε) ὅλα ἀπό τήν ἀγάπη καί τήν φροντίδα γιά τήν οἰκογένεια. Αὐτήν τήν ἀπόφαση τήν ἔλαβε ὅταν πληροφορήθηκε γιά κάποια τραγικά γεγονότα ποῦ συνέβησαν σέ μαθητές σχολείου στήν Ἰαπωνία, ὅπως αὐτοκτονίες, καί ἄλλα θλιβερά, ὅπως λίγο-πολύ συμβαίνουν καί σέ κάθε χώρα (βλέπετε ἀπό τήν ἐπικαιρότητα : σπᾶνε, καΐνε, κλπ, διαμαρτυρόμενοι μέ λάθος τρόπο). Προτείνω λοιπόν καί οἱ δικοί μας ἀπόστρατοι (ἀξιωματικοί τῶν τριῶν σωμάτων) καί ἰδιαίτερα οἱ ἀπόστρατοι στρατιωτικοί ἱερεῖς νά κάνουν πρᾶξη παιδικές κατασκηνώσεις, ὅπως ἔκανε ὁ μακαριστός ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Καντιώτης. Διότι, τά παιδιά, δέν θέλουν μόνον τά καλά πρότυπα ὡς σελίδες μέσα ἀπό ἕνα βιβλίο, ἀλλά πρότυπα ποῦ ὀφείλῃ ἡ πολιτεία, καί οἱ ἰθύνοντες τῆς Ἐκκλησίας μας (μητροπόλεις) νά κάνουν βίωμα (ὅπως οἱ παιδικές κατασκηνώσεις τό καλοκαίρι).

Μήν ξεχνᾶμε ὅτι, καί οἱ νέοι καί νέες , ὅταν ἀσχολοῦνται μέ τόν ἀθλητισμό (βλέπετε προτροπή ἀγίου Νεκταρίου: νά γυμνάζονται οἱ νέοι) , ποῦ θεωρῆται καί ὁ ἅγιος τῆς γυμναστικῆς) ὅταν ἀντί νά φλυαροῦν χωρίς νόημα γιά τόσες πολλές ὥρες σέ καφετέριες καί παρέες, θά ἔπρεπε οἱ νέοι μας καί οἱ νέες μας νά ἀσχολοῦνται μέ τόν ἀθλητισμό (ἀνάλογα μέ τήν κλήση τοῦ καθενός). Αὕτῃ ἡ

νεανική όρμη τότες δέν χαραμίζεται σέ προγαμιαίες σχέσεις, καί άλλες ασχήμιες, αλλά πηγαίνει σέ ύψηλά ιδανικά, ὅπως ὁ ἀθλητισμός, πρωταθλητισμός, καί άλλα ποῦ ἔχουν σχέση μέ τήν ἀρμονική ἀνάπτυξη σώματος καί ψυχῆς, καί ἔτσι κτίζουμε μία ὑγιή ἐλληνική οἰκογένεια, χωρίς τίς ἀρρώστειες ἀμαρτωλῶν πράξεων στούς νέους, ποῦ καταδυναστεύουν τις περισσότερες φορές τήν ὑπόλοιπη ζωή τους, καί μέ τό τραγικώτερο : **νά τά πληρώνουν μετέπειτα τά παιδιά ποῦ φέρουν στόν κόσμο.**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ

Ένα παιδί χαιρετᾷ στρατιωτικά εύρισκόμενο ἐπάνω στὴν ὀροφή.

Τὶ λέτε λοιπόν; φτιάχνουμε τέτοιες κατασκηνώσεις; ἀπὸ φιλόχριστους βετεράνους καὶ νῦν στρατιωτικούς ; καὶ μαζὶ μὲ αὐτὲς παραδίπλα καὶ τὰ οἰκήματα τῶν οἰκογενειῶν τους; Ὡς μόνιμες κοινωνίες, μὲ τὴν Ἐκκλησία, τὸ σχολεῖο (τὸ δικὸ μας) μὲ ἐθελοντὲς ἐκπαιδευτικούς, στὰ πρότυπα τῆς ὀρθοδοξίας (χωριστὰ ἀρρένων θηλέων= ἀλλάζει ἡ ὥρα προσέλευσης, πρωινὰ καὶ ἀπογευματινὰ τμήματα) , μιὰ ἀληθινὴ ὀρθόδοξη **κοινότητα**, καὶ μὲ τὸν ἱερέα τους. Πρότυπο καλὸ γιὰ **ὁλόκληρο τὸν κόσμο πρὸς Δόξαν Θεοῦ.**

Ἐδῶ τὰ παιδιά περιπολοῦν στό δάσος, οἱ αὐριανοὶ φύλακες τοῦ ἔθνους μας, διδασκόμενα ἀπό τήν φύση, τήν πλούσια μακεδονική φύση τῆς πατρίδος μας.

ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΚΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΕΝΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΟΣ, ΠΟΥ ΣΕΒΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΚΑΛΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΡΚΕΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ !!!

Αὐτὰ τὰ παιδιά σήμερα κρατᾶνε ἀκόμα τήν Ἰαπωνία καὶ δὲν ἔχει καταρρεύσει, γιατί καὶ ἡ Ἰαπωνία δέχεται μεγάλο πόλεμο ἀπὸ τήν δαιμονική παγκοσμιοποίηση. Αὐτὰ καὶ ἓνα μικρὸ ποσοστὸ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Πρόταση: Ἀδερφεῖ ἐν Χριστῷ Βλαδήμηρε, ἀξιότιμε κύριε Βλαδήμηρε Πούτιν (Βλαντίμιρ Πούτιν), πρόεδρε τῆς ὀρθόδοξης Ρωσίας, δῶσε τώρα παρακαλοῦμε πολὺ πίσω στὴν Ἰαπωνία κάποια ἐδάφη ποὺ κατέχει σήμερα ἡ Ρωσία, δῶστε τὰ μὲ παρόμοιο νομικὸ ὄρο ποὺ διέπει σήμερα τὸ Ἅγιο Ὅρος (**Ἄρθρο 105: (Καθεστὼς τοῦ Ἁγίου Ὁρους) , ὥστε ἐκεῖ νὰ γίνουν ὀρθόδοξα χριστιανικὰ μοναστήρια, καὶ νὰ εἶναι ἔδαφος ἱαπωνικὸ ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ ἱαπωνικοῦ κράτους, καὶ μὲ ρωσικὸ ἔλεγχο. Θὰ ἔχεις εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἡ Ἰαπωνία θὰ ἔχει ἐπίσης μεγάλη προστασία καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεό.**

Ἴδου γιὰτὶ θὰ ἐπεμβοῦν οἱ Ρῶσοι γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴν Ελλάδα ἀπὸ τὸν Τούρκο, διότι ὑπάρχει μέσα σὲ αὐτὴν τὸ Ἅγιο Ὅρος! Καὶ μὲ δικά τοὺς ρώσικα μοναστήρια! Αὐτὸ τὸ γνώριζε ὁ γέροντας ἅγιος Παῖσιος, ἅγιος Πορφύριος, καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἅγιοι μας.

Ἡ **Ρωσία** καὶ ἡ Ἰαπωνία δὲν ἔχουν υπογράψει ποτέ επίσημη συνθήκη εἰρήνης ποὺ νὰ θέτει τέλος στὴ σύγκρουση ἀνάμεσά τους ποὺ ἀνάγεται στὴν ἐποχὴ τοῦ **Β' Παγκοσμίου Πολέμου**, με τὰ νησιά Κουρίλες -τα ὁποῖα ἡ Ἰαπωνία ἀποκαλεῖ Βόρεια Εἶδη- νὰ παραμένουν τὸ βασικὸ ἐμπόδιο στὶς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Σύμφωνα με τὸ TASS, ὁ Μεντβέντεφ δήλωσε πὼς ἡ Ρωσία δὲν ἀντιτίθεται στὴν υπογραφή συνθήκης εἰρήνης με τὴν Ἰαπωνία, ἀλλὰ μόνο ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι τὸ Τόκιο δὲν θὰ ἀμφισβητεῖ πλέον τὸ καθεστὼς τῶν νησιῶν.

Η συνέχεια (παρακάτω με εικόνες) περιτ της ιαπωνικης κατασκήνωσης του Χίρο Ονόντα στην Ιαπωνία:

自然塾 アルバム

自然塾キャンプ

食事づくりの様子

自然塾ワークショップ

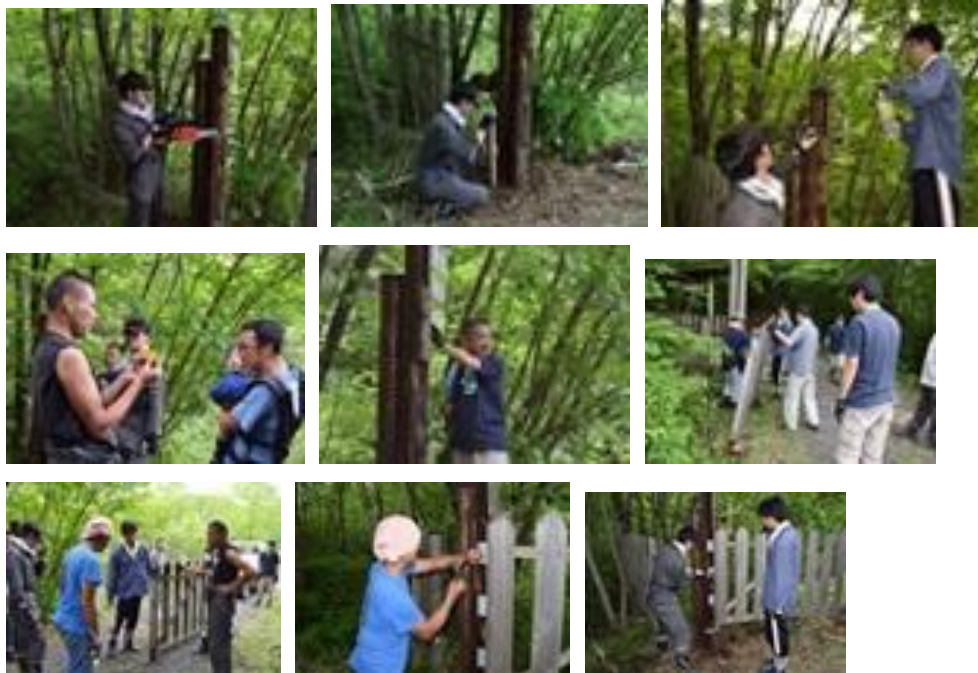
薪割りの様子

ΕΛΩ Ο ΧΙΡΟ ΟΝΟΝΤΑ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ
ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ !!!

自然塾入口門柱門扉の修理作業

- 自然塾入口門柱門扉の修理完了

- 草刈り作業

- 機械による草刈り作業

- 歩道・近隣の草刈り作業

- 重機作業・テント設置場所と多目的広場

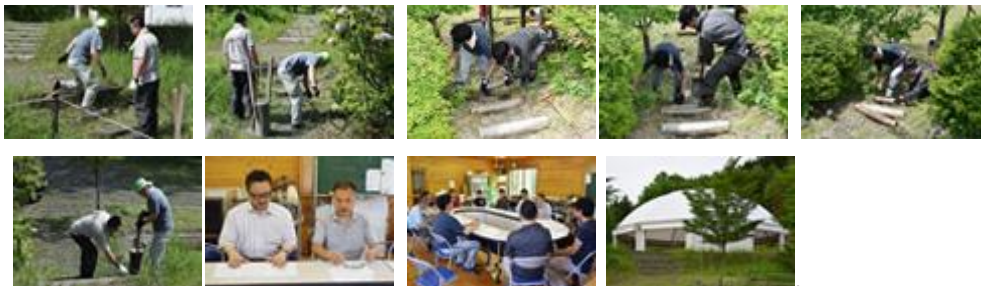
- ステージ台修理

- 生ごみ捨て場所作成

- 階段足場修理

- 手すり足場修理

- こどもキャンプ参加者用の桜の木のネームプレート作り

- 役員会

Ο ΧΙΡΟ ΟΝΟΝΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΓΥΡΙΣΕ ΚΑΙ ΠΕΘΑΝΕ
ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ, ΔΙΑΜΗΝΥΣΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΤΙ: ΕΑΝ
ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΓΙΑ
ΝΑ ΔΟΞΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΘΑ
ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΝΑ ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ
ΒΟΗΘΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

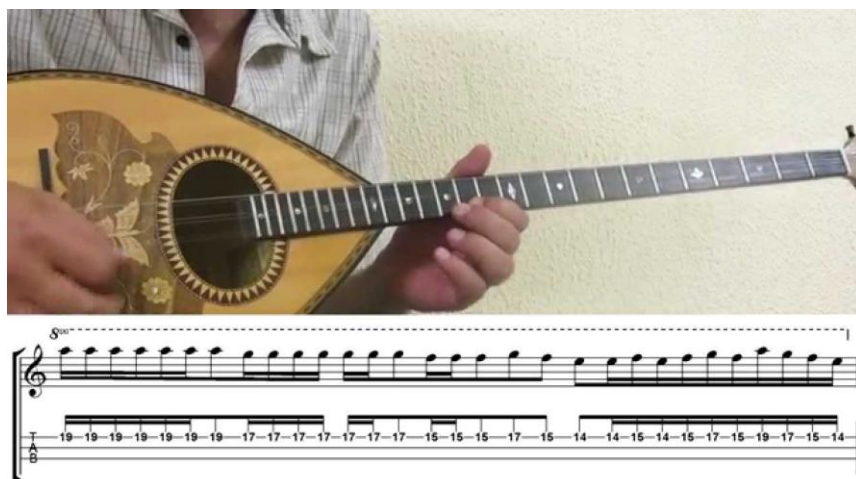
ΕΔΩ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ
ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΓΥΡΙΣΟΥΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΒΟΗΘΕΙΑ, ΤΟΥΣ
ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ.

ΑΚΟΥΣΤΕ ΕΔΩ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ: « ΣΑΝ ΑΠΟΚΛΗΡΟΣ ΓΥΡΙΖΩ»

(Σωτηρία Μπέλλου)

<https://www.youtube.com/watch?v=Wie-l1Lj6Jg>

**18 Σεπτεμβρίου 1922, Σμύρνη . Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ
ΓΕΝΝΑΙΑ ΨΥΧΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ,
ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ
ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**

**Ο ΙΑΠΩΝΑΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΟΠΟΥ ΑΨΗΦΗΣΕ ΤΙΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ
ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΣΩΣΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΝΤΖΑΡΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ.**

Αντιγραφή (παρακάτω) από τό διαδίκτυο (στό
μονοτονικό).

**Η ιστορικός και αντιπρόεδρος του Πανεπιστημίου Τογο του
Τόκιο, όταν πρωτάκουσε την ιστορία, ως φοιτήτρια στη
Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του '90, την αντιμετώπισε με
επιφύλαξη. Στη συνέχεια όμως τη συνάντησε σε αφηγήσεις
προσφύγων που έφερε στην επιφάνεια ο ερευνητής Σταύρος
Σταυρίδης, αλλά και στο μυθιστόρημα του Τζέφρι Ευγενίδη,**

«Middlesex». Πραγματοποίησε έρευνες σε βιβλιοθήκες και αρχεία της πατρίδας της, μέχρι που πρόσφατα βρήκε ένα στοιχείο το οποίο ίσως ξεδιαλύνει το μυστήριο.

Εφημερίδες της εποχής γράφουν ότι το πλοίο διέσωσε εκατοντάδες Έλληνες και Αρμενίους ενώ η Σμύρνη καιγόταν.

«Σε ένα ιαπωνικό ναυτιλιακό περιοδικό του Σεπτεμβρίου του 1922», λέει η κ. Μουράτα, «βρήκα το όνομα του καπετάνιου. Λεγόταν Σατζό Χίμπι. Η γυναίκα του άφησε απομνημονεύματα, στα οποία γράφει κάτι που μου έκανε εντύπωση: η Ιαπωνέζα μητέρα του Σατζό Χίμπι ήταν ορθόδοξη χριστιανή, πράγμα πολύ σπάνιο στην Ιαπωνία. Πιθανολογώ ότι παρόλο που ο Σατζό ήταν βουδιστής, είχε έρθει σε επαφή με ορθόδοξους χριστιανούς και έτρεφε θετικά αισθήματα για εκείνους. Έτσι, όταν είδε το τραγικό θέαμα στη Σμύρνη, δεν δίστασε στιγμή να βοηθήσει. Δεν γνωρίζω αν υπάρχουν προσωπικά έγγραφα του ίδιου του Σατζό Χίμπι. Αν όμως τα βρω –και το τεκμηριώνουν– θα είμαι σίγουρη ότι το ιαπωνικό πλοίο με το όνομα “Τοκέι Μαρού” έσωσε τις ζωές εκατοντάδων Ελλήνων και Αρμενίων».

18 Σεπτεμβρίου 1922, Σμύρνη. Μια πόλη από τις πλέον ευρωπαϊκές της Ανατολικής Μεσογείου ζει τις τελευταίες ημέρες ελευθερίας της (δυτικής ελευθερίας) προτού παραδοθεί στην πυρά μαζί με τους κατοίκους της και ξαναγνωρίσει την οθωμανική βαρβαρότητα με ότι αυτό συνεπάγεται... Οι κάτοικοί της "συνωστισμένοι" στις προκυμαίες το ελάχιστο που

αισθάνονται είναι αυτός ο συνωστισμός. Μαστίζονται κυρίως από την πείνα (αφού οι περισσότεροι δεν έχουν φάει τίποτε για πολλές ημέρες-όσες διήρκεσε το ταξίδι τους από την ενδοχώρα), την δίψα (που τους θερίζει κατά δεκάδες στον εκεί συνωστισμό τους) και τον καυτό ήλιο που επιτείνει την τελευταία.

Περιουσίες, πολύτιμα κοσμήματα, καθαρός χρυσός αλλάζουν χέρια σε αστραπιαίο χρόνο κυριολεκτικά για ένα κομμάτι ψωμί ή για μια κούπα νερό... γύρω στο 1.500.000 κόσμος είναι

"συνωστισμένος" στα μικρασιατικά παράλια εκ των οποίων οι περισσότεροι στις ακτές της Σμύρνης καθώς είχαν έρθει εκεί για ασφάλεια... Τα Ελληνικά πλοία έχουν εξαφανιστεί

φυγαδεύοντας όπως όπως τους ένστολους και τους πολύ πλούσιους. Υπάρχουν μόνο συμμαχικά δυτικά, Αγγλικά Γαλλικά Αμερικανικά Ιταλικά και αρκετά εμπορικά καθώς το λιμάνι της Σμύρνης ήταν από τα κεντρικότερα. Τα περισσότερα πλοία έχουν τραβηχτεί στα ανοικτά ενώ απόσταση ασφαλείας τηρούν τα πολεμικά των δυτικών στόλων. Όλα μαζί θα μπορούσαν να φυγαδεύσουν χωρίς κόπο, απειλή ή κίνδυνο τους άμαχους. Δεν το κάνουν. Επιδεικτικά ξαναπετούν στη θάλασσα τους εξαντλημένους που απελπισμένοι κολυμπούν στα βρώμικα νερά και προσπαθούν να σκαρφαλώσουν στα πλοία ή τις λέμβους.

Στην προκυμαία υπάρχουν κάποια πολεμικά Γαλλικά και Ιταλικά που φυγαδεύουν μόνο τους δικούς τους υπηκόους. Οι κανονισμοί είναι αυστηροί και το Αγγλικό πολεμικό ναυτικό επιτηρεί το εμπάργκο στην προκυμαία. Κανείς να μην πλησιάσει... Ο Τούρκικος στρατός επίσης επιτηρεί την προκυμαία. Για έναν μέσο Ιάπωνα αξιωματούχο της εποχής εκείνης η προσωπική του ζωή δεν έχει σημαντική αξία. Κυρίως ενδιαφέρει ο δρόμος της τιμής που ακολουθεί και συνεπάγεται συνέπεια μέχρι θανάτου στις υποχρεώσεις έναντι στους άρχοντες και στον Αυτοκράτορα. **Το να παραβεί ένας Ιάπωνας**

κανόνες την περίοδο εκείνη είναι ότι πιο απίθανο. Εντούτοις κόντρα στις επιταγές της τιμής, κόντρα στις απειλές της Δύσης και του Αγγλικού Ναυτικού και κυρίως κόντρα στον Τουρκικό στρατό, είναι ο καπετάνιος του ιαπωνικού εμπορικού πλοίου, που βρίσκεται αγκυροβολημένο στο λιμάνι της Σμύρνης, που μόνο αυτός πετάει στη θάλασσα το πανάκριβο εμπόρευμα. Στη συνέχεια διατάζει και προσεγγίζουν την προκυμαία. Είναι το πρώτο πλοίο που παραλαμβάνει πρόσφυγες από την προκυμαία χωρίς χαρτιά... Κατά τις περιγραφές της εποχής παρέλαβε όσους χωρούσε... Μετά το παράδειγμά του κι ένα Ιαπωνικό πολεμικό πλοίο έστειλε λέμβους και διέσωσε πρόσφυγες.

Το βεβαιώνουν διασωθέντες...

Όλη η υπόλοιπη επιχείρηση και μεταστροφή της στάσης της Δύσης συνέβη αργότερα. Ίσως να ένιωσαν και τύψεις καθώς οι Ανατολικοί Ιάπωνες τους ξεπέρασαν σε ανθρωπισμό, ενώ αυτοί διακήρυσσαν στη Δύση τη σκληρότητά τους. Τα ιαπωνικά πληρώματα προέβησαν σε αυτές τις ενέργειες αυτοβούλως χωρίς να λογαριάσουν κανέναν. Ούτε τα πολεμικά σκάφη ούτε ο Τουρκικός στρατός τόλμησε να πειράξει αυτούς τους σκληροτράχηλους ναυτικούς που είχαν τη φήμη περισσότερο των πολεμιστών παρά απλών ναυτικών... Τα υπόλοιπα, τη μεταστροφή της Δύσης και την διάσωση τελικά μέρους των προσφύγων (γιατί πολλοί βρήκαν εκεί τραγικό θάνατο από το "συνωστισμό" με μαχαίρια των Τσετών) τα έχει καταγράψει η Ιστορία... Εκείνους που δεν έχει διασώσει και καταγράψει είναι τα ονόματα των πλοίων και τους πρωταγωνιστές από τα ιαπωνικά πληρώματα που πρώτοι παρήκουσαν τις εντολές και τις εμπορικές υποχρεώσεις τους και προτίμησαν να σώσουν ζωές αθώων. Ένα παράπτωμα που για το λαό εκείνον τιμωρούταν με παραδειγματικό θάνατο... Ίσως για αυτούς τους λόγους δεν

καταγράφηκαν από τους ίδιους τα περιστατικά. Για τους δυτικούς ήταν δύσκολο να διαβάσουν ιαπωνικά ονόματα στα πλοία. Ενώ τα συμβάντα αποτελούν κοινή επίσημη μαρτυρία σε όλους όσους παρευρέθησαν τότε στα γεγονότα: Πρόσφυγες, Δυτικούς, Τούρκους. Μετά από έρευνες που έχουν γίνει με πιο χρήσιμη εκείνη του κ. Σταυρίδη, τα πιο πιθανά ονόματα για τα δύο πλοία ήταν: the Suwa Maru, Altai Maru, Fushimi Maru and Mishima Maru, καθώς είναι τα μόνα που περιλαμβάνονται στα νηολόγια της Μεσογείου τον Σεπτέμβρη του 1922. Μου ήρθε αυθόρμητα τούτες τις μέρες η ιστορία με τα ιαπωνικά καράβια στο λιμάνι της Σμύρνης, ιδίως τώρα που ο λαός αυτός δοκιμάζεται σκληρά. Περήφανο θα με έκανε έμπρακτη εκεί ελληνική παρουσία και βοήθεια έστω σαν ανάμνηση αυτής της ζωτικής χείρας βοήθειας που αυτοί οι μακρινοί άγνωστοι είχαν δώσει τότε στους δικούς μας προγόνους... τα πιο πιθανά ονόματα για τα δύο πλοία ήταν: the Suwa Maru, Altai Maru, Fushimi Maru and Mishima Maru, καθώς είναι τα μόνα που περιλαμβάνονται στα νηολόγια της Μεσογείου τον Σεπτέμβρη του 1922. Μου ήρθε αυθόρμητα τούτες τις μέρες η ιστορία με τα ιαπωνικά καράβια στο λιμάνι της Σμύρνης, ιδίως τώρα που ο λαός αυτός δοκιμάζεται σκληρά. Περήφανο θα με έκανε έμπρακτη εκεί ελληνική παρουσία και βοήθεια έστω σαν ανάμνηση αυτής της ζωτικής χείρας βοήθειας που αυτοί οι μακρινοί άγνωστοι είχαν δώσει τότε στους δικούς μας προγόνους... Έπειτα από 86 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή, στις 12 Σεπτεμβρίου 2008, ένα Μικρασιατικό σωματείο της Επαρχίας, η Μικρα-σιατική Στέγη Κορίνθου και ο δήμος Κορινθίων, κάλεσαν στην πόλη τους τον πρέσβη της Ιαπωνίας στην Αθήνα κ. Τοκανόρι Κιταμούρα και του επέδωσαν τιμητικό δίπλωμα «σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για την ευαισθησία και τον ανθρωπισμό του πλοιάρχου και του

πληρώματος του ιαπωνικού πλοίου προς τους διωκομένους το Σεπτέμβριο του 1922 προγόνους μας»!

Καί άλλες αναφορές από τό διαδίκτυο.

Στις 18 Σεπτεμβρίου 1922 ο ανταποκριτής της New York Times

ανέφερε τα εξής: «πρόσφυγες συνεχώς φθάνουν από τη Μ.

Ασία που έχουν σχέση με την τραγωδία της Σμύρνης. Την Πέμπτη υπήρχαν έξι ατμόπλοια στη Σμύρνη για να μεταφέρουν τους πρόσφυγες, ένα γιαπωνέζικο, δύο γαλλικά, ένα αμερικανικό και δύο ιταλικά. Το αμερικανικό και το γιαπωνέζικο πλοίο δέχθηκαν όλους τους πρόσφυγες χωρίς να ελέγξουν τα χαρτιά τους, ενώ τα άλλα πλοία πήραν όσους είχαν διαβατήρια».

Στις 15 Οκτωβρίου 1922 η εφημερίδα Atlanta Constitution

ανέφερε ότι «αντίθετα με τις ενέργειες κάθε άλλου πλοίου στη Σμύρνη, αυτό (δηλ. το γιαπωνέζικο πλοίο) πήρε κάθε πρόσφυγα για τον οποίο θα μπορούσε να βρει χώρο επάνω στο σκάφος. Υπήρχε κι ένα φορτηγό πλοίο στο λιμάνι, το οποίο έριξε όλο το φορτίο στη θάλασσα και πήρε όλους τους υπόλοιπους πρόσφυγες και τους μετέφερε στον Πειραιά. Τα αμερικανικά, τα βρετανικά, τα γαλλικά και τα ιταλικά πλοία και άλλοι έλεγαν στους πρόσφυγες ότι μπορούσαν να πάρουν μόνο δικούς τους επάνω στα σκάφη τους και τότε παρέμειναν οι ταπεινοί Ιάπωνες να αποδείξουν την ευσπλαχνία τους προς τους πρόσφυγες».

Η εφημερίδα Japan Times and Mail αναφέρει τα εξής στις 21

Οκτωβρίου 1922 : «Ένας έμπορος από την Ιαπωνία έδωσε βοήθεια στους πρόσφυγες στην προσπάθειά τους να γυρίσουν στην Ελλάδα, προσφέροντας την πιο ευγενική μεταχείριση που δόθηκε σε πρόσφυγες».

Στην εφημερίδα Boston Globe της 21ης Οκτωβρίου 1922 η Anne Xarlow Beertz , σύζυγος του H. Beeertz , καθηγητή του Διεθνούς Κολλεγίου της Σμύρνης αναφέρει τα εξής : « Οι απελπισμένοι πρόσφυγες βρισκόταν στις αποβάθρες, το λιμάνι ήταν γεμάτο από άνδρες και γυναίκες που κολυμπούσαν με την ελπίδα να σωθούν μέχρι που πνιγόταν. Στο λιμάνι εκείνη τη στιγμή ήταν ένα γιαπωνέζικο πλοίο, το οποίο μόλις είχε φθάσει φορτωμένο μέχρι το κατάστρωμα με ένα πολύτιμο φορτίο από μετάξι, δαντέλες μεγάλης αξίας, χιλιάδων δολαρίων. Ο Γιαπωνέζος καπετάνιος, όταν κατάλαβε την κατάσταση που επικρατούσε δεν δίστασε. Ολόκληρο το φορτίο πετάχτηκε στα βρώμικα νερά του λιμανιού και τότε το φορτηγό φορτώθηκε και γέμισε με όσες εκατοντάδες πρόσφυγες μπορούσε να μεταφέρει ασφαλείς στον Πειραιά και στις ελληνικές ακτές»

Επίσης ο αμερικανός πρόξενος George Horton αναφέρει σε τηλεγράφημά του προς το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ (18 Σεπτεμβρίου 1922) «Ένα γιαπωνέζικο πλοίο πήρε μερικούς πρόσφυγες και άκουσα πως πέταξε το φορτίο τους για το σκοπό αυτό. Επιβάτες του πλοίου μιλούν για τη συγκινητικά ευγενική συμπεριφορά του Ιαπωνικού πληρώματος» .**Η πρόταση για απόδοση τιμής από τους Μικρασιάτες και γενικώς από όλους τους Έλληνες προς τον άγνωστο Ιαπωνικό πλοίαρχο και πλήρωμα αποτελεί ύψιστη υποχρέωση των απογόνων των θυμάτων και διασωθέντων.** Έτσι οι πόλεις οι οποίες δέχθηκαν Μικρασιάτες πρόσφυγες και τα σωματεία τους, πολιτιστικά και αθλητικά, που διασώζουν και μεταδίδουν τον Μικρασιατικό πολιτισμό, οφείλουν να τιμήσουν τον Ιάπωνα πρέσβη, τον εκπρόσωπο του Ιαπωνικού λαού στην Ελλάδα. Η απόδοση τιμής αναφέρεται στην ένδειξη ευγνωμοσύνης για τη ευαισθησία και

τον ανθρωπισμό του πλοιάρχου και του πληρώματος του ιαπωνικού πλοίου προς τους Έλληνες της Μικράς Ασίας το 1922.

Πηγή: [malkidis](http://malkidis.com).

Παρακάτω δείτε την ήθική έννοια του ήρωισμού του ιάπωνα καπετάνιου μέ τό γενναίο πλήρωμα του απέναντι στην μικρασιατική καταστροφή.

ΤΟ ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ Ο ΓΕΝΑΙΟΣ ΙΑΠΩΝ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

Άς διαβάσουμε ξανά την συγκλονιστική εΐδηση:

«Ο Γιαπωνέζος καπετάνιος, όταν κατάλαβε την κατάσταση που επικρατούσε δέν δίστασε. Ολόκληρο τό φορτίο πετάχτηκε στά βρώμικα νερά του λιμανιου καί τότε τό φορτηγό φορτώθηκε καί γέμισε μέ όσες έκατοντάδες πρόσφυγες μπορούσε νά μεταφέρει ασφαλεις

στόν Πειραιά καί στίς ἑλληνικές ἀκτές.» Ἀγαπητοί ἀναγνώστες, εἶναι συγκινητικό, πράγματι, πολύ συγκινητικό καί ἐλπιδοφόρο, νά βλέπουμε κάποιο ἐμπορικό πλοῖο, ἓνα ἐμπορικό πλοῖο ποῦ ἔχει ἀποστολή τό ἐμπόριο, ἀποστολή τό κέρδος μέσα ἀπό τίς πωλήσεις ὑλικῶν ἀγαθῶν, νά περιφρονοῦνται τελικά αὐτά τά ὑλικά ἀγαθά πρὸς χάριν τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν, τῶν πανανθρώπινων ἀγαθῶν καί ἀξιῶν ποῦ εἶναι οἱ ἄνθρωποι.

Τί κάνουμε λοιπόν ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι ἐπιχειρηματίες καί καταναλωτές ; ἔχουμε μήπως λίγο ἀπό τήν γενναιότητα καί τόν ἥρωισμό ἐκείνου τοῦ ἥρωικοῦ συνανθρώπου μας ἀπό τήν χώρα τοῦ Ἀνατέλλοντος ἡλίου; Τί κάνουμε ἐμεῖς ποῦ θέλουμε νά ὀνομαζόμεθα (τζάμπα) «ὀρθόδοξοι χριστιανοί» ; Εἶναι στάση ὀρθοδόξων χριστιανῶν νά μή διαμαρτύρονται γιά τό χάραγμα (barcode-666) ποῦ ἔχει κατακλύσει ὅλα τά ἐμπορικά προϊόντα ; καί πλησιάζει νά εἰσέλθει καί ἐπάνω στήν σάρκα μας; Εἶναι μήπως ἥρωική στάση τό νά ἀγοράζουμε προϊόντα καί ὑπηρεσίες ἀπό ἀνθρώπους ποῦ σκάβουν τόν λάκκο στήν πατρίδα μας; δίνοντας τους ἀκόμα μεγαλύτερη δύναμη στό νά μᾶς ἐξουσιάζουν; καί ποῦ ἐργάζονται γιά κάθε σατανικό καί ἀντιχριστιανικό (εἴτε ὡς χορηγοί, ὑποστηρικτές, διαφημίσεις, κλπ), ποῦ ἐργάζονται ὑπογείως γιά νά μᾶς σκλαβώσουν ; καί νά μήν ἔχει κάποτε καμμία ἀξία ἀκόμα καί οἱ ἴδιες οἱ περιουσίες

μας ; Τίποτα από όλα αυτά δυστυχώς δέν φέρομε
 αντίδραση. Μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον ἡ ὕλη, τό
 πρόσκαιρο, καί τό ἀνήθικο, το ἀφιλότιμο, μᾶς
 ἐνδιαφέρει πώς νά «περνᾶμε μόνο ἐμεῖς καλά»
τρώγοντας καί πίνοντας καί διασκεδάζοντας».

Ἄς παραδειγματιστοῦμε λοιπόν ἀπό τόν ἰάπωνα
 ἐκεῖνον γενναῖο καπετάνιο, ποῦ ἔβαλε πρῶτα ἀπό ὅλα
 μπροστά τήν ἀνθρωπινή ἀξιοπρέπεια, ποῦ ἔβαλε
 μπροστά τίς ἀνθρωπινές ζωές καί ψυχές τῶν
 συμπατριωτῶν μας ἐλλήνων ποῦ βίωσαν τήν φρίκη.
 Φρίκη ζοῦμε καί τώρα, μόνο ποῦ δέν φαίνεται
 ἀμέσως, καθώς ὁ ὑπερκαταναλωτισμός, ὁ ὕλισμός,
 εἶναι τό σαράκι ποῦ ἐξολοθρεύει σιγά-σιγά τά
 σώματα καί τίς ψυχές. Ὑπακοῦμε στά καλέσματα
 τοῦ Ἀντιχρίστου (δυστυχῶς) ἀντί στό κάλεσμα τῆς
 συνείδησης, στό κάλεσμα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί
 οὐράνιου Πατέρα μας.

ΔΕΙΤΕ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΤΕ καί τό βίντεο μέ τόν ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟ
 ΚΑΝΤΙΩΤΗ: [Η ΑΓΙΑ ΑΝΥΠΑΚΟΗ \(ΑΠΟΤΕΙΧΙΣΗ\) ΚΑΙ Η ΚΑΚΗ
 ΥΠΑΚΟΗ - YouTube](#) (πατηστε «κλίκ» στά μπλέ γράμματα)

[Πότε ὑπακοῦμε στόν ἐπίσκοπο:](#) τοῦ Ἐπισκόπου
 Αὐγουστίνου Καντιώτη.

<https://www.youtube.com/watch?v=wnW0L8r4pCc>

Ὁ Ἐπίσκοπος πρέπει νά ὑπακούη στό Εὐαγγέλιο. Δι' αὐτό ὅταν χειροτονεῖται ὁ Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται κάτω ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί αὐτό σημαίνει, ὅπως λέγουν οἱ Πατέρες, ὅτι ὁ λαός θά ὑπακούη εἰς τόν Ἐπίσκοπον ὑπό ἓνα ὄρο, ὅτι καί ὁ Ἐπίσκοπος θά ὑπακούη στό Εὐαγγέλιο.

Ὅταν ὅμως ὁ Ἐπίσκοπος δέν ὑπακούη στό Εὐαγγέλιο καί δέν πράττει σύμφωνα μέ τούς Ἱερούς κανόνας, τότε οἱ κληρικοί καί ὁ λαός δέν εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ὑπακούουν στόν Ἐπίσκοπο. Στήν περίπτωσι ἀντιφάσεως μεταξύ Εὐαγγελίου καί διδασκαλίας τοῦ Ἐπισκόπου, ὅποτε δημιουργεῖται δίλημμα, εἶναι προτιμότερον νά ἐφαρμόζεται τό «**πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις**» (Πράξ. ε' 29).

Καί τότε ἡρωικοί κληρικοί καί μοναχοί, ἀκόμη καί ἀπλοὶ λαϊκοί, εἰς περιπτώσεις πού σιγοῦν οἱ Ἐπίσκοποι, σιγοῦν οἱ ἄμβωνες, τότε κάθε κληρικός καί λαϊκός ἔχει τό δικαίωμα καί εἶναι ὑποχρεωμένος νά εἴπη ἐκεῖνα τά ὅποια δέν τολμάει νά εἴπη ὁ Ἐπίσκοπος εἴτε ἐκ δειλίας εἴτε ὑπό κοσμικοῦ πνεύματος διαπνεόμενος ἢ καί ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως. Καί ὅσάκις ἐσίγησαν οἱ ἐπίσημοι ἄμβωνες, τότε προέβалан τήν Ὁρθοδοξία ἀπλοὶ καί ταπεινοὶ μοναχοί καί λαός, γυναῖκες καί ἄνδρες.

Ἄς μή λησμονοῦμε δέ, ὅτι ἡ Ρουμανία ἀπηλλάγη ἀπό τόν Τσαουσέσκου μέ τήν συνδρομή ἑνός ἀφανοῦς κληρικοῦ ὁ ὅποιος ἀναψε τη θρυαλλίδα τῆς ἐλευθερίας

καί ἐσάρωσε τό δικτατορικό καί τυραννικό κάθεστώς τοῦ Τσαουσέσκου. Συνεπῶς, ὁ κάθε κληρικός δέν εἶναι δοῦλος τοῦ προΐσταμένου του Μητροπολίτου, ἀλλ' ὀφείλει νά ὑπακούῃ εἰς τόν Ἐπίσκοπον ὑπό τόν ὅρον ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος θά εἶναι πρωτοπόρος στούς ἱερούς ἀγῶνας.

ΤΕΛΟΣ